

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-17

Presó preventiva

La moció aprovada pel consistori amerenc va ser llegida ahir al vespre en un acte públic a la plaça del poble ■ QUIM PUIG

Suport des del poble natal

Amer reclama la restitució de tots els drets polítics de Puigdemont

ESPERA • Puigdemont queda en presó preventiva a Alemanya i un tribunal superior decidirà l'extradició

FUGIDA • El jutjat de Neumünster considera que si quedés en llibertat podria marxar cap a Bèlgica

SUPORT • Diputats i alcaldes viatgen per donar suport al president detingut

BÈLGICA • La fiscalia belga, en canvi, no veu risc de fuga i no cita encara els consellers

L'estratègia d'internacionalitzar el procés català

REPORTATGE

El dilema de l'estat de dret

130205-118478CT

8A

sort

MOSTRA DE FORMATGES ARTESANS DE CATALUNYA
Divendres 30 i Dissabte 31 de març de 2018 al Parc del Riuet

JxCat, ERC i la CUP s'agafen a l'ONU per garantir la investidura

Ple demà al Parlament per garantir els drets de Puigdemont, Sánchez i Turull a partir d'una resolució de Nacions Unides

Hi ha guerrers que neixen sense armadura

Descobreix-ho a www.ambtucomacasa.com

Ajuda'ns a crear el nou Centre de Neonatologia Avançada Vall d'Hebron.

Col·labora!
#BornToBeExtraordinary

Vall d'Hebron

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Isabel-Clara Simó

La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

Observacions

He observat que les dones porten cada cop més pantalons en comptes de faldilles. És una observació en viu i en directe pels carrers de Barcelona. Vaig arribar a comptar 50 pantalons per una faldilla. Fa fred? És més còmode? O les dones comencem a passar d'estereotips? Perquè això seria una magnífica notícia.

També he observat que la programació televisiva els dissabtes i diumenges és lamentable. Comprend que hi hagi més dibuixos animats perquè els infants són a casa, però hem d'empassar-nos tant sí com no pel·lícules de Torrente o aquelles pel·lícules còmiques dels anys quaranta? Els cervells que mouen aquestes coses haurien de pensar que també els adults passem més hores a casa els caps de setmana.

Una altra observació: com ha nascut, crescut i esdevingut monstre la catalanofòbia? Ja sé que ha existit sempre, però no d'una manera tan amarga, tan radical, tan contundent.

La catalanofòbia ha existit sempre, però no d'una manera tan amarga, tan radical, tan contundent

On és l'esquerra espanyola? Fora de molt pocs exemples, el panorama és desolador. No cal que afegixi que les decisions judicials són ofensives i contraproduents: atiar tot un poble d'una manera tan greu i fer-ho amb arguments retorçuts i maliciosos és dictatorial. Ja sabem que el govern del PP és un dels pitjors que mai hi ha hagut a l'Estat espanyol, i que estan mortets de por per la possibilitat de perdre Catalunya. Però la por és mala consellera.

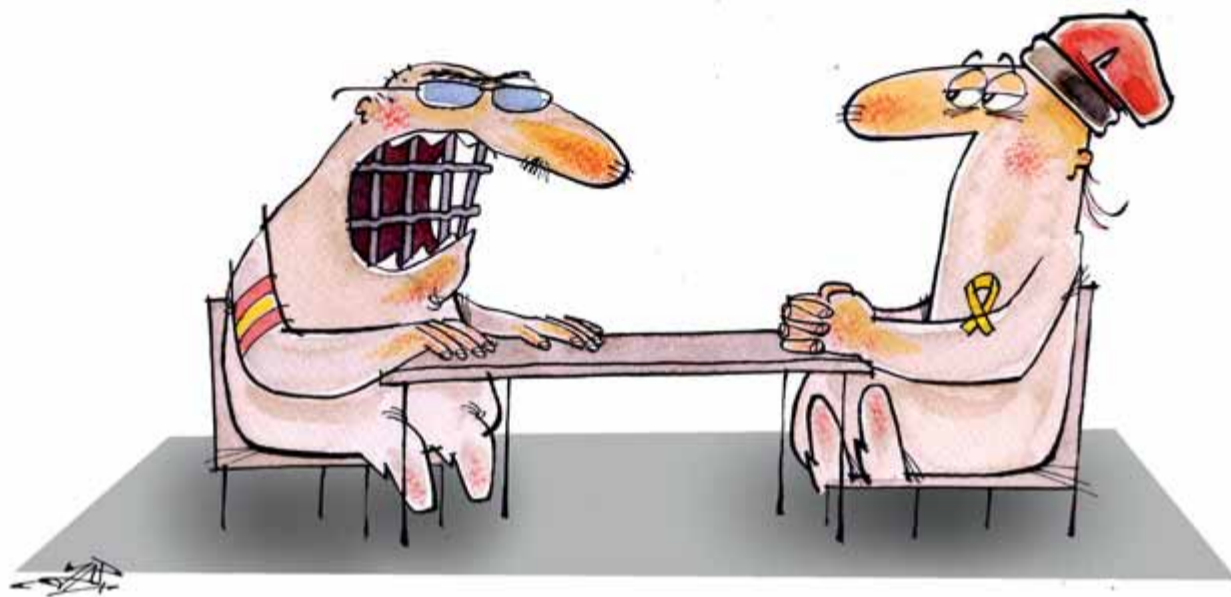
Darrerament he rebut missatges que inciten a la revolta violenta. Tots ells en castellà. M'ha fet pensar.

L'exili o la presó? Això és el que ens espera? Perquè si és així, és una prova feaent que vivim en una dictadura.

Estem immersos en una crisi gravíssima: els hospitals no tenen recursos, ni la universitat, ni les institucions culturals. Us heu adonat que això és el pitjor que podeu fer?

La cosa va començar amb la gracieja d'Alfonso Guerra de retallar l'Estatut que havia votat el Parlament i el poble català en referèndum. Des d'aleshores, una cadena d'errors s'acumulen i un dia els explotaran a les mans.

Hi ha mala peça al teler.

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Diumenge de passió

Haviem de limitar-nos a anar a beneir la palma o a menjar senyors i senyores, que són les postres típiques de Mataró aquest dia, i al matí vam saber que havien detingut Carles Puigdemont a Alemanya. Ja no vam tenir el cap per res més. El cap ens funciona a tot ritme, des que va començar tot. Quin itinerari més perillós per anar de Finlàndia, on havia pronunciat una conferència, a la seva residència de Bèlgica. Hi havia la voluntat de ser detingut al primer i més influent estat d'Europa? A veure: si l'extradició no era a Alemanya possible, la jugada era mestra: la internacionalització del conflicte que Puigdemont persegueix feia el cim i l'Estat espanyol, amb els documents judicials estrambòtics que segrega, quedava en sublim i definitiva evidència. Però i si les lleis alemanyes preveuen l'extradició perquè s'adeqüen a les espanyoles? Els serveis secrets espanyols van esperar que Puigdemont entrés a Alemanya per alertar de la presència del fugitiu, que abans havia passat per Suècia i Dinamarca. A més, Puigdemont havia calculat exercir la internaciona-

“No hi ha ningú, en cap bàndol, que les tingui totes: què farà Alemanya?”

lització des de la seva mansió de Waterloo, on té els arxius, els amics i el camí fresat per als qui van a veure'l. Com es comportarà Alemanya aquesta segona vegada? Sí, ja ho sé: la comparació és una irresponsabilitat perquè l'actual Alemanya no és la de Hitler que va extradir Companys, sinó que n'és la contrària, i Espanya tampoc no és la de Franco encara que hi mantingui una retirada, però la història dibuixa estranys cercles i els diumenges a la tarda, siguin de Rams o no, impulsen a contemplar-los. Els eixelebrats habituals van exterioritzar l'alegria per la detenció amb xampany i gesti-

culacions però, en canvi, el govern espanyol, en altres ocasions tan expansiu, es va mantenir cautelós. Senyal que no les té totes. Què farà Alemanya? Nosaltres tampoc no les tenim totes. Serà un calvari de Setmana Santa, la mona trigarà a venir... Pressionarà Rajoy perquè Merkel influeixi en els jutges? Sembla que a Alemanya la separació de poders és una cosa seriosa, i no com aquí que és can seixanta. Però de totes maneres Puigdemont és un pres o un detingut o un retingut polític i des d'aquesta condició Merkel haurà de fer càlculs. Serà entregat Puigdemont amb condicions? A condició, per exemple, que el govern espanyol resolgui un conflicte que desestabilitza Espanya i, de retop, Europa, l'Europa de Merkel?

De moment ja no podem afirmar més que l'independentisme, des que va començar a manifestar-se, no ha cremat ni una paperera. Diumenge en van cremar a Barcelona. Malament. Arguments per als que reclamen Puigdemont per causa d'una fantasiosa violència. Divendres Sant, el judici previ de Dijous... *quod est veritas?*

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchelli (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/khh8p6>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

La galleda d'aigua freda

Es confesso que estava esperant que la justícia alemanya resolgués ahir permetre que el president Puigdemont s'estigués localitzable o sota arrest domiciliari (i no pas a la presó) mentre no es resolgui tot aquest embolic sobre l'ordre d'extradició del jutge Llarena (fixin-se que no hi he posat cap adjectiu). La jutgessa alemanya, però, sotmesa com està a tanta, tantíssima pressió, no va voler córrer cap risc i va enviar Carles Puigdemont (el president Carles Puigdemont, que no és el mateix que dir Carles Puigdemont i prou) altre cop a presó. Va ser, els ho confesso, una galleda d'aigua freda. Un daltabaix emocional per a mi i, suposo, per a molts de vostès. I ja n'hem suportat molts, massa. L'espiral emocional acumulada és alta, altíssim. Sánchez, Cuixart, Junqueras, Forn, Rull, Turull, Borràs, Bassa, Forcadell, Romeva... Voleu dir, que ens mereixem tot això? La decisió de

“Ara ve una maleïda, perversa, demoníaca i desesperant espera

la jutgessa, ahir (per aclarir-los que el que llegiran avui a la majoria dels diaris espanyols, i en alguns d'aquí, no és cert), no entra en el fons de la qüestió. No és sinònim, vaja, d'extradició. És sinònim que, mentre que als exiliats que són a Bèlgica la justícia d'aquell país els permet estar-se al seu domicili provisional (ara tot és provisional), a Puigdemont la justícia alemanya el fa esperar a presó. No hi ha extradició, de moment; hi ha espera. Una maleïda, perversa, malvada i demoníaca

espera. I indignats com estem (i com estan molts de vostès, que m'ho fan saber amb els seus correus) correm el perill de transformar aquesta espera desesperant (i no és cap joc de paraules) en alguna cosa més. No es precipitin. Ahir, no sé ben bé per què, pensant en tot plegat, mentre el cervell i el cor em bullia, em va venir al cap l'expressió aquella que un dia va fer popular l'expresident Mas, la que tenia gravada al timó que va penjar al seu despatx de Palau i que li havia regalat un modelista naval de Premià de Mar: “Cap fred, cor calent, puny ferm i peus a terra.” Doncs ja ho saben. Per més maleïda, perversa, endimoniada, ofegadora, fatídica i malvada que els sembli l'espera, mantinguin el cap fred. El final no està escrit. No el precipitin. I no donin arguments a aquells que estan esperant que els els servim. Per més que ahir, sí, ens caigués a sobre una galleda d'aigua freda.

EDITORIAL

Puigdemont ha d'esperar a la presó

La decisió de la jutgessa instructora de la localitat alemanya de Neumünster de mantenir el president Carles Puigdemont a la presó és una galleda d'aigua freda per als que manteníem que el tribunal havia de permetre la llibertat immediata del president, encara que fos condicionada. Perquè l'evidència que s'està jutjant un cas polític i les mostres febaents de la voluntat de no eludir l'acció de la justícia —el president es dirigia cap a Bèlgica— són arguments que podien fer preveure una decisió menys restrictiva, respecte de l'euroordre de petició espanyola. Tot i que la decisió d'ahir no ha de pressuposar una decisió definitiva sobre l'entrega de Puigdemont a l'Estat espanyol, és ben cert que a hores d'ara, i a l'espera de properes decisions judicials, sí que es posa de manifest la diferència de criteri que impera a Alemanya respecte a la justícia belga en la instrucció de la petició d'extradició, que tot just acaba de començar. Ara bé, cal esperar que s'imposi la sensibilitat de la justícia germànica davant d'un cas de flagrant vulneració de drets que s'està produint a l'Estat espanyol.

La detenció de Carles Puigdemont ha generat una destacada onada de solidaritat cap a la causa catalana i de crítica a l'Estat espanyol. D'entrada, en l'opinió pública i publicada alemanya que es decanta per exigir l'alliberament del president català, i també en d'altres països europeus com ara les destacades mostres de suport en defensa de la consellera Ponsatí que hi ha hagut a Escòcia o la tolerant posició de la fiscalia belga respecte dels consellers Antoni Comín, Lluís Puig i Meritxell Serret decretant la inexistència de risc de fuga dels exiliats a Bèlgica. Una diferència de criteri que hauria de fer reflexionar la Unió Europea.

De reüll

Marga Moreno

Inestabilitat jurídica

Resulta interessant com funciona això de la dissonància cognitiva, és a dir, allò que ens passa quan les nostres idees i les nostres conviccions més profundes, les que ens defineixen com a persones, xoquen frontalment amb el que fem o el que tolerem en altres que ens són pròxims o afins. El psicòleg que va estendre aquest concepte, un tal Festinger, també va explicar que, davant tanta incoherència interna, els humans ens empesquem mil i una giragonses mentals per adaptar el nostre ideari a la nova situació fins que

Per evitar la incoherència interna, els humans fem giragonses mentals

trobem més o menys congruent el que pensem amb el que ens permeten o acceptem. Així, una persona “d'ordre” pot mostrar la màxima indulgència davant una bretolada del seu benamat fill adolescent. O un gran defensor de la cosa pública es pot tornar tot d'una un neoliberal del morro fort en

heretar una bona picossada d'aquell parent llunyà que sempre havia criticat per *millonetis*.

Per això ja no sorprèn que els que es posaven les mans al cap per la sortida d'empreses Ebre enllà, segons deien, fugint de la “inestabilitat” a Catalunya generada pel sobiranisme, ara callin con morts en veure que personalitats de la política catalana han de creuar la frontera, aquesta vegada Pirineus amunt, per evitar ser detinguts, engarjolats i, en definitiva, silenciats, per un poder judicial espanyol d'imparcialitat més que dubtosa. Si això no és inseguretats jurídica, ja em direu què és.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DEL PARLAMENT

Roger Torrent

Responsabilitat

L'ara màxima autoritat a Catalunya lidera el front comú pels drets i les llibertats amb una crida a la calma i la responsabilitat de tothom en aquests moments en què la repressió de l'independentisme ha arribat al seu punt àlgid. Fermesa per trobar, encara que sigui difícil, una solució política.

MINISTRE DE L'INTERIOR ESPANYOL

Juan Ignacio Zoido

Aprofitat

Com era d'esperar el govern espanyol ja està criminalitzant l'independentisme arran dels incidents de diumenge al vespre durant les protestes per la detenció de Puigdemont. Potser que es preguntin quina responsabilitat hi té, en ser ara el màxim responsable de la seguretat a Catalunya.

ESCRITORA

Carme Riera

Nova novel·la, ara negra

L'escriptora mallorquina torna a la novel·la negra amb la inquietant *Venjaré la teva mort*, ambientada l'any 2010 i protagonitzada per la detectiu Elena Martínez. Una història on la corrupció política i la pederàstia ens porten a un submón de misèria moral, on hi ha lloc per a la sàtira i la crítica social.

Tal dia com avui fa...

1 any

La CUP avisa

La formació independentista alerta que deixarà el Parlament si no hi ha referèndum i torna a reclamar al govern que la data es fixi abans de l'estiu.

10 anys

Menys ingressos

La crisi immobiliària castiga la Generalitat. La compravenda d'habitatges cau un 42% i les transmissions de patrimoni, un 17%.

20 anys

Lluita per l'alcaldia

Josep Molins es manté com a previsible candidat a l'alcaldia de Barcelona i diu que accepta el repte de competir amb Artur Mas si també s'hi presenta.

Full de ruta

Emili Bella

Merkel no és Rajoy

Perdoneu que insisteixi, però això nostre només es resol amb una aturada ininterrompuda del país, un col·lapse sostingut, una afectació seriosa de l'economia espanyola i, per extensió, europea. Carles Puigdemont és en mans alemanyes. El vertader cor d'Europa no és Brussel·les, és el despatx d'Angela Merkel, que ja no està en funcions. No ens confonguem, Merkel i Rajoy són tots dos de dretes, però la dreta espanyola és feixista; la dreta alemanya, no. Aquí van guanyar, allà van perdre. Europa és un club d'estats i s'ajuden entre ells, però entre ells també s'apuyalen. Ni Merkel és Rajoy ni la justícia espanyola és l'alemanya. I si us plau, no fem més analogies amb la Gestapo.

Independentment del que faci la justícia alemanya, amb Puigdemont a casa seva, Merkel té l'oportunitat de fer passar Rajoy per l'adreçador de la democràcia. Totes aquelles trucades i pressions secretes que va fer Berlín en ocasió de la repressió del referèndum

Merkel i Rajoy són tots dos de dretes, però la dreta espanyola és feixista; la dreta alemanya, no. La cancellera té l'oportunitat de fer passar Rajoy per l'adreçador

de l'1-O perquè el president espanyol retirés la porra de l'equació poden tenir ara efectes polítics. La cancellera, que mana més que la Unió Europea —ella és la Unió Europea—, té l'oportunitat d'intervenir activament en la resolució d'un afer intern... europeu. Les portades dels diaris de tot el continent en van plenes.

En qualsevol cas, passi el que passi, la inflamació als carrers, no cal dir, pacífica, com no ho sabem fer d'una altra manera, a la catalana, ha d'aïllar infiltracions desestabilitzadores i ha de ser persistent i duradora, prou perseverant per permetre que alliberin els presos polítics, que puguin tornar els exiliats i ha d'arrencar l'acceptació per part de Madrid del resultat de les eleccions del 21-D. Les bases d'ERC segur que hi estan d'acord.

No poden empresonar la voluntat democràtica de més de dos milions de persones. La credibilitat que li quedi a Europa se la juga. Sabíem que no havia de ser fàcil, però no hi ha res perdut, està tot per guanyar.

Tribuna

Cesc Batlle. Enginyer industrial i MBA

El segle de la marmota

Aquest Sant Jordi surt a la venda *Inquisició i decadència* (Librooks), a on Jordi Bilbeny analitza, de forma profundament documentada, un punt d'inflexió històric molt intrigant: el punt a on la cultura escrita catalana, llavors al seu apogeu, poc menys que desapareix, i a on la cultura escrita castellana, fins llavors pràcticament inexistent, s'enlaira com un coet, i tot, en gairebé vint anys. Com és possible això?

L'ANY 1502 ELS REIS CATÒLICS promulguen la Pragmàtica de 1502, que obligava tot impressor a sol·licitar a les autoritats una llicència abans de publicar qualsevol llibre, introduint així la censura prèvia: els llibres que no compleixin les condicions volgudes per les autoritats, simplement no rebran llicència i no podran ser editats ni impresos. I els que s'imprimeixin sense llicència "seran cremats a la plaça". Més endavant, aquestes penes es reforçaran molt: mort, pèrdua de béns i desterrament perpetu. Els inquisidors són exhortats constantment per a que visitin llibreries i impremtes, mentre es formulen nombrosíssimes queixes per diputats

i consellers catalans que els procediments de la Inquisició van "contra les llibertats" dels regnes; de "tabús que els inquisidors feien de les atribucions de llur ofici" i, finalment, que "es posaven en afers que no eren de llur competència". Abans de la Pragmàtica, les proporcions de llibres publicats a València són 46% català, 49% llatí i 4% castellà. Després de la Pragmàtica, seran 13% català, 29% llatí i 58% castellà.

EL LLIBRE APORTA MULTITUD D'EXEMPLES que aquí no podem cobrir: crema de llibres i bíblies en català; bíblies perseguides en català però autoritzades en castellà; llibres d'història que han de ser reescrits; autors

que veuen el seu nom suplantat a les seves obres; ordres expressos de publicar en castellà; realitats distorsionades; por de la repressió; por d'escriure i publicar; desaparició d'originals en català dels quals només queden ulteriors edicions en castellà; etc.

TRIBUNALS QUE NO FAN CAS DE LA LEGALITAT i que excedeixen les seves competències; repressió del pensament dissident; censura; distorsió de la realitat; segrest de llibres; desterrament; presó... Tot això, ben dissortadament, podria ser extret de les pàgines dels diaris d'avui, però ens arriba, fort i clar, de fa cinc-cents anys. Davant d'aquesta evidència, o creiem que són dos episodis inconnexos de la relació entre Catalunya i Espanya que, de forma gairebé esglaiadora, són pràcticament idèntics en el fons i en les formes, o entenem que només són dues manifestacions d'un mateix patró de conducta que s'ha mantingut impertorbable a través dels segles. Jo, personalment, no tinc cap dubte que es tracta d'un autèntic no dia, sinó segle, de la marmota, a on som forçats a reviuire constantment les mateixes agressions, humiliació i sofriment.

“La Pragmàtica de 1502 va introduir la censura prèvia

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Guanyem la llibertat

■ Soc una estudiant de la Universitat de Barcelona. Em dirigeixo a les entitats no governamentals de Catalunya en relació amb els fets produïts divendres 23 de març. M'atreveixo a dir que no només parlo en nom meu, sinó en el de milers de catalans i catalanes als quals divendres, un cop més, es va atemptat contra les seves llibertats i drets fonamentals. El motiu d'aquesta carta és demanar la vostra col·laboració, necessitem que ens organitzem i distribuïm un altre cop. L'any 2013 va ser la cadena humana, en la qual vam coordinar 1,6 milions de manifestants al llarg de 400 quilòmetres. Per a la Via Catalana de l'any següent, 1,8 milions de manifestants vàrem omplir l'avinguda Diagonal i la Gran Via de les Corts Catalanes, i ara, us demanem que la mobilització si-

gui més gran i més efectiva. No demanem que cap entitat doni la cara, només que ens proporcionin els mitjans, necessitem paralitzar el país. Cal oposar resistència passiva i pacífica al que vingui. Recordant sempre que els catalans som gent de pau. Necessitem un país cohesionat i democràtic. Guanyem la llibertat.

NATÀLIA BONETA RITZ
Barcelona

En resposta a Andy Trias

■ Tens tota la raó, Andy, per sentir-te trist i humiliat. I també tens raó quan dius que la societat s'ha deixat perdre l'oportunitat de conèixer les persones amb síndrome de Down. I tanta falta que ens fa! Jo, com a mestre, he tingut alumnes amb SD i et puc assegurar que a la classe on hi havia aquests nens, tots els companys eren més amables, més riallers, més col·labora-

dors i tenien més paciència. I no solament actuaven així amb el nen que tenia SD, sinó entre ells, a tots se'ls havia encomanat el caràcter afable i afectuós que teniu les persones amb aquesta discapacitat. Però saps què passa, Andy? Doncs que desgraciadament la societat s'està deshumanitzant. La raça humana s'ha tornat tan competitiva que es mira de reüll la gent amb problemes, amb alguna discapacitat, no la vol tenir a prop, li fa nosa. Gràcies, Andy, per la teva carta. Tant de bo aconseguíssim que molta més gent es sensibilitzés amb persones com vosaltres. Així, podríem fer un món més humà i solidari.

ALEGRIA JULIÀ I DANÉS
Barcelona

Sentiments en augment

■ Què pensa aconseguir el magistrat del Tribunal Su-

prem Pablo Llarena empresonant els representants polítics escollits democràticament? Sembla que vulgui provocar un alçament dels catalans per aconseguir una excusa per als seus arguments... Jo recordo que uns anys enrere no eren més del 10% aquells a qui els il·lusionava la idea de la independència, ara som la meitat de la població. D'aquests, una part amb unes propostes per al poble català de reconeixement de la nostra identitat, la nostra història i respecte per la nostra llengua, a gust dintre d'aquesta Espanya plural. Els catalans sempre hem estat pactistes i pacífics, però el que està passant aquests dies ens provoca indignació, enuig, desengany, ràbia i pena, molta pena pel tracte rebut. Aquests sentiments van en augment cada dia i no sé on ens portaran.

ROSA MARIA MARTORELL
Vilafranca del Penedès (Alt Pen.)

La frase del dia

“Ara no hi ha d’haver violència”

Carles Puigdemont, PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Tribuna

Xavier Ginesta. Periodista i professor de la Universitat de Vic

Dosis de realisme

La gestió del mentrestant no l’ha pait bé l’independentisme, després que el 27 d’octubre ningú exercís el poder real davant l’Estat i, a més a més, es fes evident que aquelles estructures que s’havien promès no estaven acabades. Massa indefinicions camuflades per un relat condicionat pels famosos divuit mesos. A pilota passada, enrabiats per veure companys a l’exili i a la presó, estic convençut que molts assumirem que vam menystenir el poder d’una maquinària afinada per a poder reprimir qualsevol intent de trencar el règim del 78. A partir d’ara, tot s’hi val contra la “deslleialtat”, concepte que engendra la croada patriòtica que s’ha organitzat contra aquella part de Catalunya que, simplement, demanava poder votar. El Paps, a bona part del Principat, trepitja fort amb l’aparença i bel·licositat del duc d’Alba.

EL RECORREGUT POLÍTIC que s’està fent per assolir la independència de Catalunya –lloable des del punt de vista de la participació popular, la seva perseverança i constant mobilització pacífica– crec que ha patit de dos tipus de desconeixement (o ingenuïtats). D’una banda, hi ha hagut ceguesa en pensar que la geopolítica (i la *realpolitik* que se’n deriva) jugaria a favor dels independentistes des del moment que la democràcia espanyola comencés a mostrar debilitats substancials. Però no ha estat així: l’Europa westfaliana continua arrelada i el tauler d’escacs s’ha de llegir en la seva globalitat. No vull pas dir, però, que l’independentisme català no pugui esperar res de la comunitat internacional; el requeriment del Comitè de Drets Humans de l’ONU per garantir els drets polítics de Jordi Sánchez és un primer pas. Però cal assumir que les condemes a les moltes vulneracions de drets fonamentals que s’han produït a Catalunya, així com també les crides a la negociació, poden anar arribant amb comptagotes. Fins i tot potser abans farà

agenollar l’Estat la necessitat d’afrontar una reforma profunda de l’economia espanyola que no pas el que dictaminin els tribunals internacionals.

D’ALTRA BANDA, HI HA HAGUT la ingenuïtat de pensar que, en el món independentista, davant d’una causa noble tothom remaria en la mateixa direcció deixant de banda els projectes particulars. Res més lluny de la realitat. Fa temps, algú em recordava que el procés havia avançat gràcies al tacticisme dels partits (i és veritat), però no és menys cert que la mirada a curt termini també és el que l’ha fet encallar en més d’una ocasió. Dos passos endavant, un endarrere. I encallar-se, per a molts vol dir esgotament o empatx. Durant aquests darrers mesos, m’explicava la meua nutricionista, s’ha incrementat substancialment la gent que demana revisar la dieta perquè l’angoixa per saber com s’acabarà tot plegat la fa descontrolar en els seus hàbits alimentaris.

ELS LÍDERS DEL PROCÉS HAN CAIGUT en el

“Bona part dels progressos dels independentistes vindran si hi ha grans acords i dosis de solidaritat entre partits que fins fa ben poc es miraven de reüll

curt-terminisme (els divuit mesos, el “resident, posi les urnes!”), etc.) i s’han oblidat que el sistema polític espanyol –i per extensió, el nostre– s’ha construït fet dels partits polítics (i el seu aparell) el principal instrument de participació. S’hi podrà estar d’acord o no, però perquè avui el procés avanci es necessita comptar amb la força d’aquells qui fa temps que trepitgen els barris i els ajuntaments. I això vol dir haver de comptar amb organitzacions que tot i els lloables interessos generals, en tenen molts de particulars –alguns, malauradament, havent estat durant anys menjadores o agències de col·locació.

PER EXEMPLE, EM RESULTA XOCANT veure com antics ideòlegs de la Convergència masiana es dediquen a pregonar pels mitjans de comunicació la caiguda en desgràcia del PDeCAT. Certament, el congrés fundacional va ser un guirigall i encara ara no s’entén per què es va fer un simple canvi de nom sense fer una bona purga. Però, plantejar-se l’escenari de la pre-independència enterrant els neoconvergens resulta –ara per ara– una absurditat. En primer lloc, perquè controlen legalment la nova marca parlamentària; en segon lloc, perquè cal no oblidar el seu extens poder municipal i la xarxa de complicitats que se’n deriva. Finalment, perquè per molts artefactes que es vulguin crear –perjurant que són transversals i no són com els cadues partits– no hem d’oblidar que, a l’hora de gestionar-los, la nostra cultura política ens porta a cometre molts dels errors que han fet els que ens han precedit. Deixem-nos de solucions màgiques, perquè, en la Catalunya d’avui, bona part dels progressos dels independentistes vindran si hi ha grans acords i dosis de solidaritat entre partits carregats d’història (i d’històries) que fins fa ben poc es miraven de reüll. Els presos i exiliats són els primers a merèixer un primer gran acord republicà de país.

De set en set

Enric Serra

Cartes d’esperança

Els que estem convençuts que la millor estratègia cap a la independència implica la unitat d’acció de tots els que la vo-

lem, tenim motius de sobres per lamentar que fins ara no s’hagi practicat prou. Les decisions que prenem en la vida no són (o no haurien de ser) gaire diferents de les que es prenen en una partida de cartes: jugar amb les que tenim a la mà sense refiar-nos de les que hem tingut ni de les que ens guin arribar o desitgem tenir. Per això, per més que la perspectiva d’altres moments hagi fet creure als diferents actors del sobiranisme que la millor

L’escalada repressiva no es pot trobar al davant una resposta frenada pels dubtes

manera de sumar era dividir-se, avui no ens hem de deixar portar pels retrets ni per les jugades que ja són passades, sinó aprofitar bé les cartes que ens han vingut a la mà. L’escalada repressiva dels poders de l’Estat espanyol –amb la imputació de bona part de la classe política sobiranista i l’emprisonament o la persecució internacional dels membres del govern destituït– no es pot trobar al davant una resposta frenada pels dubtes o per la por. Les pors es treuen amb confiança en un mateix i en els que t’envolten i els dubtes també i només així serà possible mantenir la pugna. I si fins ara hem detectat baules que no enllaçaven en la cadena de respostes, les iniciatives mediadores del president Torrent –ara, la primera autoritat de Catalunya– vers la majoria parlamentària sobiranista i la determinació d’Elisenda Paluzie per fer sortir l’ANC de l’atoridament, són cartes d’esperança.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El procés català es fa més internacional

El pla sobiranista és implicar-hi més estats, sobretot arran de la detenció de Puigdemont

Torrent cita els partits a un ple per demà

L'ONU admet la defensa dels drets de Sánchez, obrint també la via per al president exiliat

VOL VIURE EN
#CATALUNYA LLIBERTAT

Puigdemont espera a la

DECISIÓ El jutjat de Neumünster el manté de moment sota custòdia policial en considerar que hi ha “risc de fuga”
ESCALF Rep el suport de desenes de catalans i càrrecs de JxCat i el PDeCAT
PAS El cas va a l'Audiència de Schleswig

Òscar Palau
BARCELONA

Carles Puigdemont haurà de romandre de moment sota custòdia policial, és a dir, en presó preventiva, mentre la justícia alemanya no resolgui sobre la petició d'extradició que té sobre la taula del jutge del Suprem Pablo Llarena, pels presumptes delictes de rebel·lió i malversació de fons públics. Així ho va anunciar ahir poc després de les vuit del vespre la fiscalia del districte de Neumünster, al nord del país, i ho va confirmar després en un comunicat el tribunal de primera instància de la ciutat, que accepta la petició de la fiscalia perquè Puigdemont continuï a la presó en considerar que hi ha “risc de fuga”.

La jutgessa instructora va descartar així per ara l'opció de deixar-lo en llibertat amb mesures cautelars perquè creu que no es pot donar per fet que el president segueixi a Alemanya si queda en llibertat, ja que en ser detingut viatjava cap a Bèlgica i allà no es pot presumir que el procés d'extradició fos el mateix, cosa que podria ser un “incentiu notable” perquè el president hi intentés arribar. Fonts de JxCat subratllaven que la mesura de presó és “provisionalíssima” mentre no es decideix sobre l'admissió a tràmit de la demanda d'extradició, i l'advocat del president, Jaume Alonso-Cuevillas, aclaria a la nit a Twitter que ahir tot just s'havia fet “una anàlisi preliminar formal per com-

provar que el document complia les formalitats exigibles”, per elevar-lo ara a l'Audiència Territorial de Schleswig-Holstein, que en els propers dies haurà de resoldre sobre l'admissió a tràmit de l'euroordre i es pronunciarà també “mantenint o modificant les mesures (de presó preventiva) avui adoptades”.

Puigdemont ja havia passat la nit d'ahir a la presó de Neumünster, on romandrà ara, i on havia arribat la vigília des de la comissaria de Schuby, la localitat a uns 30 quilòmetres de la frontera amb Dinamarca, on va ser detingut diumenge al matí per la policia alemanya –la danesa assegurava ahir que va rebre tard l'avís que travessava el seu territori–, arran d'una delació de la intel·ligència espanyola. Després d'ampliar-se fins a la mitjanit el termini de 24 hores estipulat perquè passés a disposició judicial, a dos quarts de quatre d'ahir va entrar a declarar al jutjat situat al costat del centre penitenciari. La vista va durar vora tres hores, en què primer se'n va verificar la identitat i després hi va haver un debat legal sobre la procedència o no d'iniciar l'extradició, segons explicava a la sortida el fiscal superior del districte, Georg-Friedrich Güntge, que va indicar que Puigdemont hi va participar activament i va semblar “tranquil i serè”. La conclusió inicial del tribunal va ser que “no hi ha encara evidència” que l'euroordre “no estigui justificada”, si bé ara el cas que-

darà en mans d'un estament superior, l'Audiència de Schleswig, que té plenes competències per decidir i haurà d'analitzar la documentació remesa per la justícia espanyola.

La decisió, a Schleswig

Aquesta primera resolució significa tot just l'inici del procés que determinarà si Puigdemont és extradit o no, i per quins delictes. Segons altres fonts jurídiques consultades, la defensa també podria presentar recurs si es mantingués la presó preventiva per part de l'Audiència, que tindria un màxim de deu dies per pronunciar-se, tot i que podria fer-ho abans. En tot cas, després disposarà de 60 dies –ampliablables fins a 90– per

prendre una decisió definitiva sobre l'extradició.

Alonso-Cuevillas, que al matí havia estat preparant la seva defensa jurídica amb l'equip de Brussel·les que també du el cas dels consellers Comín, Serret i Puig, es va traslladar a la tarda a Neumünster, si bé, tal com va explicar ell mateix, quan va arribar poc abans de les vuit ja no va poder veure el president, ja que havia acabat l'horari de visites. L'advocat, que al matí descartava demanar asil polític al país, ja treballa també amb un equip d'advocats alemany, i admetia a l'ACN que la detenció allà “complica” el cas des del punt de vista logístic, per bé que confia que en el fons “no hi ha d'haver diferències” amb el que va passar a

Bèlgica amb la primera euroordre al novembre. Com llavors, la defensa plantejaria una estratègia amb dos fronts: remarcar que no hi va haver rebel·lió i advertir que el president no tindria un “judici just” a l'Estat espanyol. El subfiscal de Schleswig, Ralph Döpfer, que ahir garantia la independència judicial a Alemanya, admetia a TV3 que el delictes de rebel·lió com a tal no existeix en el seu Codi Penal, i que ara estudiaran si poden imputar el d'alta traïció, que considera el més equiparable.

Qui també va arribar a la tarda a la porta de la presó de Neumünster directament des de Catalunya per donar “suport i escalf” a Puigdemont van ser alguns càrrecs de JxCat i el PDe-

CAT, encapçalats pel diputat Quim Torra i la presidenta de la Diputació de Barcelona, Mercè Conesa. Segons el partit, la delegació vol servir també “d'enllaç” amb l'equip jurídic per coordinar tota la defensa. Algunes desenes de catalans residents a la vora i també alemanys restaven igualment a l'exterior, on alguns ja havien arribat la tarda anterior, amb pancartes reclamant la llibertat del president. A través de la seva esposa, Marcela Topor, que hi va poder parlar al matí per telèfon, Puigdemont va voler enviar un missatge de tranquil·litat i va demanar que les mobilitzacions a Catalunya siguin pacífiques: “Ara no hi ha d'haver violència”, instava. ■

L'APUNT

Arrimadas reconeix haver pecat

Jordi Panyella

La pregunta del presentador del matinal de Radio Nacional de España, Alfredo Menéndez, és directa: "I el paper de TV3, què li sembla?" La resposta de l'entrevistada, Inés Arrimadas, és una expiació pública del pecat davant l'audiència radiofònica de tot Espanya: "Reconec que vaig estar mirant TV3 durant una estona, i vaig haver de treure-la perquè era increïble." Així

com sona, la candidata de la llista més votada en les últimes eleccions al Parlament de Catalunya confessant als micròfons de RNE la malifeta d'haver mirat TV3. "Reconec", diu! Evidentment que cal mirar TV3, senyora Arrimadas, per saber què passa al carrer, així com cal escoltar RNE, per tenir clar que la gent del 155 encara no ha acabat la seva feina que ha vingut a fer.

a presó

L'expectació va anar 'in crescendo' ahir a l'exterior de la presó de Neumünster, on hi va haver manifestacions de suport a Puigdemont ■ ACN

Amer es bolca amb el president

Els veïns i l'Ajuntament del poble de Carles Puigdemont, Amer, va voler fer costat i donar escalf al president a l'exili i a la seva família, i van celebrar un acte públic, ahir, i l'atazar va voler que coincidís amb el moment en què va transcendir que seguia detingut. Sota una pluja menuda, més de 300 veïns es van aplegar al davant de l'ajuntament, on la família estava representada per dues de les seves germanes. L'alcaldessa, Maria Rosa Vila, va llegir el contingut de la moció aprovada minuts abans pel ple, on es recordava que Carles Puigdemont era una víctima a qui se li han conculcat drets fonamentals. Tot el ple va recla-

mar que es facin efectius el mandat del poble de l'1 d'octubre i les lleis de transitorietat i fundacional de la república. També van remarcar que la detenció de Puigdemont evidència que el govern espanyol "vol esclafar els drets de Catalunya". "Davant d'aquesta nova injustícia que ens recorda de manera inevitable a les èpoques més fosques de l'Espanya del segle XX, volem manifestar la defensa de les idees polítiques, perquè aquestes no tenen barrots que les facin callar", diu la moció. Després, l'exregidor Salvador Clarà i membre de JxCat de Girona, va afirmar que ara Catalunya és la pedra a la sabata de tot Europa. ■

Art olotí per alliberar els presos polítics

L'assemblea d'artistes de la Garrotxa exposarà cada mes una recreació artística de *La càrrega* de Ramon Casas per reclamar l'alliberament i el retorn de l'exili dels polítics catalans. Ara, ja s'hi pot veure la primera, la de l'artista garrotxí Claudi Casanovas, que ha substituït en un fotomuntatge el veí de Tona víctima de la repressió policial al famós quadre per un enxaneta independentista. Hi ha els deu membres exiliats i empresonats i el poble que fa la pinya del castell imaginat per Casanovas. ■ J.C.

Pendants de la interpretació del terme 'violència'

■ Els experts creuen que ara serà rellevant com valora la justícia alemanya els fets que Llarena considera rebel·lió

Emma Ansola
BARCELONA

"Sense novetat." La decisió del jutge alemany de mantenir Carles Puigdemont en presó preventiva no ha causat sorpresa en els experts consultats. Consideren que "hi havia risc de fuga evident" perquè anteriorment ha creuat dues fronteres, indica el catedràtic de dret processal de la UB Jordi Nieva-Fenoll. Tanmateix, per alguns juristes i experts en relacions internacionals l'important serà observar com la justícia alemanya analitza a partir d'ara els motius de l'ordre europea de detenció i lliurament.

Els experts situen el focus d'atenció en la interpretació de la justícia alemanya acabi fent del terme *violència*. És el motiu principal que el jutge Pa-

Les frases

“És excepcional que fins a 4 ordenaments jurídics s'hagin de pronunciar sobre una mateixa causa”

Sílvia Morgades
PROFESSORA DE DRET INTERNACIONAL UPF

“La presó preventiva és el més normal, hi havia risc de fuga evident quan s'han creuat tres fronteres”

Jordi Nieva-Fenoll
CATEDRÀTIC DE DRET PROCESSAL UB

blo Llarena utilitza en la resolució del processament per considerar la causa contra el president Carles Puigdemont de rebel·lió. Un ús que ha resultat polèmic, perquè no ha suscitat consens tampoc aquí entre la família jurídica.

Tot fa preveure que el tribunal alemany haurà d'entrar a examinar els fets que s'imputen a Puigdemont, el que es coneix com a doble incriminació, ja que el delictes de rebel·lió

no forma part de la llista de delictes (terrorisme, assassinat, explotació sexual, etcètera) que inclou l'ordre europea de detenció i que obligaria a agilitar el lliurament de la persona, en aquest cas a la justícia espanyola. Nieva és del parer que, si hi ha alguna possibilitat que l'extradició no s'acabi acceptant, és precisament que els advocats de Puigdemont entrin a qüestionar l'existència de violència, i, per tant, no hi hauria ni rebel·lió, se-

gons la justícia espanyola, ni un delictes d'alta traïció, d'acord amb el Codi Penal alemany. En cas contrari, veu més complicat que la justícia alemanya comparteixi una estratègia que posi en qüestió la garantia dels drets democràtics de l'investigat o apunti a una vulneració de les garanties processals per part de la justícia espanyola.

El que esta clar és que, quan comenci la vista al tribunal de justícia alemany, el president Carles Puigdemont no acceptarà l'extradició i s'obrirà un termini d'entre 10 i 60 dies per cursar la situació jurídica. Uns terminis que podrien ampliar-se trenta dies més, tot i que també s'assenyala la possibilitat que s'accelerïn els tràmits quan el detingut continua en presó preventiva.

Per Sílvia Morgades, professora de dret internacional públic a la UPF, la causa judicial comporta el fet "inèdit" que davant d'un mateix cas s'hauran de pronunciar tres jutges diferents amb quatre ordenaments jurídics diferents: el d'Alemanya, el del Regne Unit, el de Bèlgica i el de Suïssa. I, segons el resultat, si no hi ha unanimitat en les resolucions, podrà suposar un "toc d'atenció" per a la Unió Europea en matèria jurídica i judicial. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El dilema de l'estat de dret

AFER INTERN • La cancelleria de Merkel no dubta del caràcter democràtic de l'Estat espanyol **IMPLICACIÓ** • Els juristes i els mitjans de comunicació es pregunten per què Alemanya ha volgut fer la detenció i qüestionen algun argument de Llarena

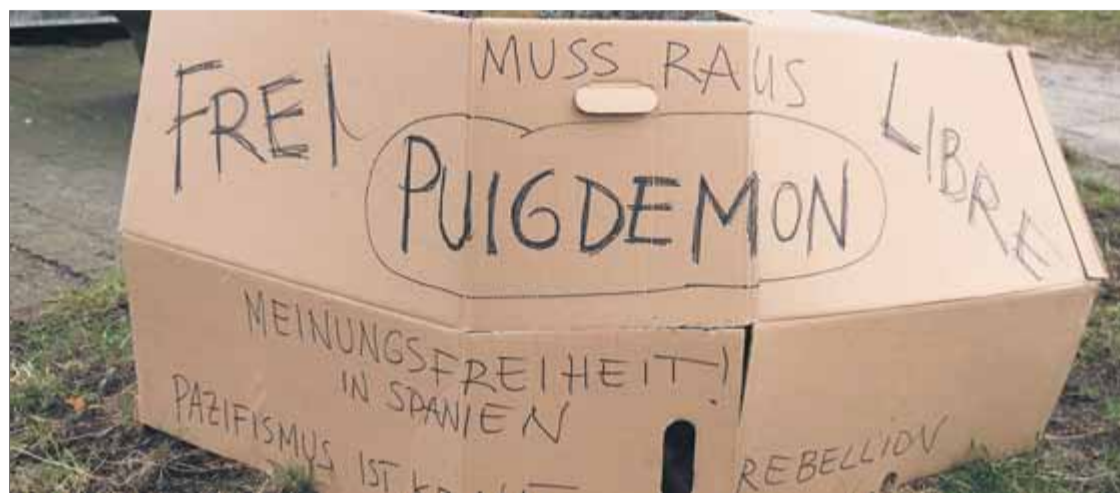
Gemma C. Serra

Berlín

Pel govern d'Angela Merkel, no hi ha dubte que l'Estat espanyol és un estat de dret i que el conflicte català és un assumpte intern, que

ha de resoldre per si mateix aquest bon aliat seu d'acord amb la legislació espanyola. L'executiu de Merkel està segur, deia ahir el portaveu de la cancelleria, Steffen Seibert, que l'Estat espanyol actua amb tota correcció i en línia amb la seva condició d'estat democràtic. La decisió respecte a l'euroordre dictada pel juez Pablo Llarena correspon "fonamentalment" a la justícia. Com que Carles Puigdemont va ser detingut al land de Schleswig Holstein, correspon estrictament a la fiscalia d'aquest districte fronterer amb Dinamarca assumir-ne tot el procediment.

Menys contundent va ser la portaveu del Ministeri de Justícia, Stephanie Krüger, sobre si el càrrec de "rebel·lia" és equiparable al d'altra traïció, l'únic delictes tipificat al Codi Penal alemany –en l'article 81– que

Una pancarta d'un manifestant per la llibertat de Puigdemont a Neumünster ■ ACN

podria arribar a considerar-se equivalent al que aplica el juez Pablo Llarena a Puigdemont i resta de la cúpula catalana inclosa en el seu macroprocediment judicial. "Això ho haurà de decidir la justícia del land, no jo", va voler tancar la portaveu, que es remetia insistentment a una primera declaració de la seva ministra, Katharina Barley, diumenge, en aquest sentit. Poc després, la mateixa ministra va insistir que no hi ha res a avançar des de l'estament polític respecte al cas, sinó que cal, senzillament, "esperar" decisions.

El govern de Merkel vol tractar el cas com una qüestió estrictament jurídica, al més asèptica possible. Entre els juristes, experts i mitjans de comunicació hi ha opinions en tots els sentits. Per l'expert en dret penal Martin Heger, és evident que Alemanya ha d'entregar Puigdemont, encara que potser no pel càrrec de rebel·lia, sinó per malversació de fons. No cal que estigui demostrat que ha comès aquest delictes, sinó que n'hi ha prou que aquest estigui tipificat com a tal a Alemanya, explica Heger.

La detenció de Puigdemont demostra que les euroordres funcionen. Però els jutges de Schleswig-Holstein no poden ignorar els "motius polítics" que té Madrid contra Puigdemont, escriu al diari *Süddeutsche Zeitung* el columnista Wolfgang Janisch. Aquest mateix mitjà, diari de referència a Alemanya, considera Puigdemont un "pres polític".

Les opinions dels experts són això, opinions d'experts, i, per tant, poden diferir entre si. El que està clar és que Alemanya està davant un dilema que es

pot encrespar. Fins ara, la classe política del país havia passat de puntetes pel procés independentista. Però diumenge mateix ja hi va haver petites mostres de solidaritat davant la presó de Neumünster, a 40 kilòmetres de la capital del land, Kiel. Un col·lectiu d'artistes conegut com PixelHelper, especialitzat en instal·lacions lluminoses, va projectar així mateix la frase "Puigdemont welcome" a la façana de la cancelleria de Merkel. I a la catedral de Colònia s'havia convocat ahir mateix una concentració solidària amb el líder català.

L'Alemanya de Merkel, aliada lleial de Mariano Rajoy, de cop es troba immersa en un conflicte que ja no pot desviar. Al seu territori s'ha executat finalment l'euroordre del jutge del Tribunal Suprem i entre els mitjans alemanys la pregunta més generalitzada era per què ha hagut de ser justament Alemanya que ho fes, i no Dinamarca, Suècia o Finlàndia, país on es trobava Puigdemont en el moment d'activar-la Llarena. I també per què Alemanya ha volgut aplicar l'euroordre de detenció i què en pot treure, d'implantar-se en el conflicte. ■

El govern espanyol aviva la teoria de la violència

■ Sáenz diu que Torrent s'extralimita i li exigeix un debat del "sectarisme" de TV3

David Portabella
MADRID

El president espanyol, Mariano Rajoy, manté les instruccions als ministres i al PP de no exhibir eufòria en públic per la detenció de Carles Puigdemont a Alemanya i ell mateix predica amb l'exemple de no haver-s'hi referit. El seu ministre de l'Interior, Juan Ignacio Zoido, però, va voler avivar ahir la tesi del germen violent que intenta sostenir el juez Pablo

Llarena sobre el moviment independentista. "No sé on és el moviment separatista que deien que era pacífic", va dir Zoido en to inculpori i sense distingir entre les diferents convocatòries de protesta que van tenir lloc diumenge a Catalunya.

La teoria de la violència és vital en un moment en què Llarena aspira a sostenir el delictes de rebel·lió –que, d'acord amb l'article 472 del Codi Penal, exigeix "alçar-se violentament i públicament"– i Zoido va irrompre en el debat sense distingir entre els actors arran de les imatges de càrregues dels Mossos. "Els disturbis a Catalunya

han tingut un caràcter de més violència i, per tant, no sé on és el moviment separatista que deien que era pacífic. Allà hi ha les proves i les imatges del que ha estat passant", va etzibar el titular de l'Interior i responsable últim dels Mossos gràcies a l'article 155 que van aprovar el PP, el PSOE i Ciutadans. Zoido va lamentar els incidents viscuts a Barcelona i va defensar el comportament de la brigada mòbil (Brimo) dels Mossos pel que considera un "ús proporcionat de la força" per evitar incidents més greus que el centenar de ferits registrats.

El govern de Rajoy ana-

Sáenz de Santamaría, atenent la premsa ■ EFE

litzarà l'escenari que s'obre amb Puigdemont a la presó de Neumünster en la reunió extraordinària que farà avui el Consell de Ministres per aprovar els pressupostos del present 2018. Però la seva mà dreta i vicepresidenta espa-

nyola, Soraya Sáenz de Santamaría, va començar a trencar el silenci i va celebrar la "bona notícia" de l'arrest de Puigdemont perquè prova que "ningú pot seguir infinitament burlant-se de la justícia".

Després de presidir una

reunió de la comissió de subsecretaris que prepara el temari del Consell de Ministres, Sáenz de Santamaría va redoblar la pressió sobre el president del Parlament, Roger Torrent, recriminant-li que "s'extralimita en les seves funcions" quan vol liderar un front comú contra la repressió. Segons va voler advertir la vicepresidenta, "la primera i única funció" de Torrent és buscar un candidat a president de la Generalitat "viable". I va reivindicar que va ser ella qui va fer avortar l'opció de Puigdemont acudint al TC –tot desoïnt el Consell d'Estat– perquè el vetés amb mesures cautelars que segueixen "vigents".

A l'hora de dictar-li els seus deures, Santamaría també va exigir a Torrent que convoqui un debat al Parlament per "debatre en profunditat el sectarisme de TV3". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Familiars de polítics presos i exiliats, ahir en roda de premsa juntament amb eurodiputats a Brussel·les ■ ACN

Els familiars dels presos polítics exigeixen el seu alliberament a l'eurocambra

■ Les germanes de Puigdemont i Comín denuncien la vulneració de drets civils i polítics ■ La fiscalia belga no veu risc d'evasió dels tres consellers destituïts

Natàlia Segura

Brussel·les

El Parlament Europeu va ser ahir testimoni del patiment dels familiars de diversos presos polítics i exiliats catalans. Acollits per la Plataforma Diàleg UE-Catalunya, que agrupa gairebé 40 eurodiputats de tots els partits europeus excepte el Partit Popular Europeu i els xenòfobs, cinc parents van explicar a la sala de premsa principal de l'eurocambra com estan fent front a aquesta situació. "Es fa difícil el dia a dia, com ho compaginen amb l'absència d'algú. Es fa difícil", va explicar la germana del president Carles Puigdemont, Montserrat Puigdemont, en referència a tots els casos, ja que no va voler parlar únicament del seu. Com ella, Meritxell Luís, esposa de Josep Rull; Laura Masvidal, esposa de Joaquim Forn; Pol Leiva, nebot de Jordi Cuixart, i Elisabet Comín, la germana de Toni Comín, també van compartir amb els presents —inclosos nom-

La CE no canvia de posició amb mig govern a la presó

Ni una fissura al mur. L'executiu comunitari no es mou ni un mil·límetre respecte de la seva posició de suport al govern de Rajoy, tot i els últims esdeveniments a Catalunya: deu polítics catalans a la presó, set a l'exili i multitud de protestes arreu del territori.

"No hem canviat la nostra posició", va dir l'inalterable portaveu austríac de la CE, Alexander Weinterstein, interrogat per El Punt Avui sobre si consideraven prendre alguna mesura addicional més enllà d'apel·lar en els seus discursos al diàleg. Tot seguit, diver-

sos periodistes internacionals van pressionar, pregunta rere pregunta, el funcionari per exigir una valoració dels últims fets, però va ser en va. A la sala, un periodista italià s'estranyava en veu baixa: "Per què els periodistes espanyols no pregunten res?"

La frase

"Estan en joc els drets i la democràcia, més enllà de la indissoluble unitat d'Espanya?"

Pol Leiva
NEBOT DE JORDI CUIXART

brosos membres de seguretat de la cambra que vigilaven l'acte des de la porta de l'entrada— el seu dolor per la separació dels seus familiars.

'Déjà vu' en la justícia

Dos d'aquests parents estan ara revivint la incògnita que ja van viure el novembre passat sobre la possibilitat d'una extradi-

ció a l'Estat espanyol. De moment, la fiscalia belga va informar ahir que no veu "risc d'evadir la justícia" de Comín, Serret i Puig perquè tots tres s'han mostrat "a disposició de la justícia belga" i està "en contacte" amb els seus advocats. Per tant, el comunicat de la fiscalia va deixar clar que no són buscats per la policia. Pel que fa al procediment, no s'han hagut de presentar davant del jutge, tot i que "és possible que això succeeixi en un futur pròxim", es deia en el comunicat. Per ara, han requerit "informació addicional a les autoritats judicials espanyoles", però la fiscalia no va detallar concretament què ha demanat.

Tot i això, serà el jutge belga d'instrucció el que decideixi si escau dictar presó o llibertat condicional mentre avalua el cas i un cop hagi escoltat els processats. En l'última ocasió ja va deixar-los en llibertat amb mesures cautelars, és a dir, sense poder sortir de Bèlgica. A diferència del novembre passat, aquest cop només a Comín se li atribueix un delictes de rebel·lió, mentre que els altres dos són processats per delictes de desobediència i malversació. Amb tot, el procés de l'euroordre pot anar per llarg i durar uns tres mesos, ja que els afectats poden recórrer al tribunal d'apel·lació i després al de cassació. ■

Clara Ponsatí té previst lliurar-se demà

■ La universitat escocesa on exerceix de professora li dona ple suport

Redacció
BARCELONA

La consellera d'Ensenyament, Clara Ponsatí, té previst lliurar-se demà a les autoritats escoceses en virtut de l'euroordre de detenció que va cursar Pablo Llarena contra ella i la resta d'exiliats. El seu advocat, Aamer Anwar, va remarcar ahir que recorrerà contra l'extradició, perquè representa "un intent sistemàtic de criminalitzar el desig per la independència" i va afegir-hi que "no hi ha garanties" que Ponsatí tingui un judici just a l'Estat espanyol.

El cas de Ponsatí va arribar ahir fins a les altes esferes britàniques. El diputat del Partit Nacionalista Escocès (SNP) Ian Blackford va preguntar a la primera ministra britànica, la conservadora Theresa May, sobre l'euroordre de Ponsatí durant una sessió a la Cambra dels Comuns. "Continuem pensant que desitgem veure com es respecta la legalitat i també que s'asseguri que es respecta la Constitució espanyola", va respondre May. En aquest mateix context, l'SNP també va anunciar que denunciarà la situació de Ponsatí al Consell d'Europa d'Estrasburg. Segons la formació escocesa, les acusacions

Ponsatí es va traslladar fa poc a Escòcia ■ AFP

de rebel·lió contra els membres del govern de Carles Puigdemont "semblen motivades per motius polítics" i "no serien delictes a Escòcia".

D'una altra banda, la Universitat de Sant Andrews, a Escòcia, on la consellera exerceix de professora d'economia, va expressar-li el seu suport. En un comunicat, la institució va alertar que "hi ha arguments legítims" per pensar que Ponsatí és "perseguida per defensar idees polítiques". La rectora de la Universitat, Sally Mapstone, va assegurar que estan compromesos "en la defensa de la llibertat d'expressió" i "profundament preocupats pels recents esdeveniments, els seus motius i les potencials conseqüències". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Catalunya mira a fora

■ Una part de l'estratègia independentista implica internacionalitzar el procés, una posició que s'ha accentuat amb la detenció de Puigdemont ■ Es pretén potenciar l'embat polític i el jurídic per posar contra les cordes Rajoy

Marc Bataller
BARCELONA

“Quan et sents tan indefens a casa teva i et lleigixes les argumentacions del jutge i les tornes a llegir i veus que no s'ajusten al que hauria de ser, necessites que algú t'escolti. Estar aquí és molt important. És una manera de fer un crit d'auxili.” Aquestes paraules de Laura Masvidal, la dona del conseller Joaquim Forn, la setmana passada des de Ginebra, seu de l'ONU, són el clar reflex del que pensen els investigats per la causa independentista. El gros de la batalla s'ha de lliurar a Europa. Per tant, la internacionalització del procés cada cop esdevé més important amb una doble vessant per potenciar: la política i la jurídica.

Ara aquest escenari s'ha multiplicat per mil després de la detenció de Carles Puigdemont, a Alemanya, en virtut de l'aplicació de l'euroordre impulsada pel jutge del Suprem Pablo Llarena. El seu cas es converteix en un problema de primer ordre

Rovira, l'última exiliada

La secretària general d'ERC, Marta Rovira, és l'última dirigent catalana que ha anat a l'exili. La republicana havia de comparèixer divendres al matí al Tribunal Suprem, però no hi va anar i va anunciar, a través d'una carta, que s'exilia. “Cada dia, cada hora sentia la meua llibertat limitada per amenaces judicials arbitràries. No em sentia lliure.

No em reconeixia. Aquestes darreres setmanes he viscut dins d'una presó interna”, relatava, i hi afegia: “L'exili serà un camí dur, però és l'única forma que tinc de recuperar la meua veu política. És l'única forma que tinc d'alçar-me en contra del govern del PP”. Es dona per fet que Rovira és a Suïssa, però no hi ha hagut cap confirmació oficial.

europèu i Llarena pot trobar-se amb una paradoxa: que la seva actuació beneficiï encara més aquesta internacionalització del procés. Si fins ara la justícia espanyola tenia un procediment obert a Bèlgica, ara també el té a Alemanya, al Regne Unit, amb Clara Ponsatí, i Suïssa, on suposadament hi ha Marta Rovira. Quatre països que ja veurem què responen a Llarena i si donen per bones unes resolucions judicials basades en una violència que no va existir.

La detenció de Puigdemont es va produir men-

tre tornava de Finlàndia, on havia participat en diversos actes per explicar al món la situació d'ofec i repressió per part de l'Estat espanyol cap a Catalunya. Dies abans havia estat a Suïssa amb el mateix objectiu i on també es va reunir amb l'exdiputada de la CUP Anna Gabriel, que està exiliada a Suïssa, per “conjuguar esforços en la internacionalització del cas català i en la denúncia de la greu vulneració de drets civils i polítics per part d'Espanya”. Uns viatges que, tal com va

admetre el ministre d'Exteriors, Alfonso Dastis, creaven “certa incomoditat” en el govern espanyol. A ningú li agrada que un “fugitiu”, seguint el vocabulari de l'Estat, reivindicui en fòrums internacionals –davant de multitud d'actors polítics i periodistes– el respecte pels drets humans i la democràcia i posi en evidència l'actuació despòtica de l'executiu espanyol.

La portaveu de JxCat, Elsa Artadi, reconeixia, poques hores després de la detenció del president, que Puigdemont era perfectament conscient dels riscos que corria, però que no va voler “renunciar” a ser la veu internacional de Catalunya.

Casa de la República

La batalla política de la internacionalització a la llarga hauria de pivotar sobre l'anomenat Consell de la República, encara que haurem de veure com acaba l'afer Puigdemont a Alemanya i quines conseqüències se'n poden derivar. El mateix conseller de Salut, Antoni Comín, exi-

liat a Bèlgica, en una entrevista recent a El Punt Avui, enumerava alguns objectius d'aquesta institució com ara “la defensa del dret a l'autodeterminació de Catalunya davant de totes les esferes rellevants”; “avançar en el suport de l'opinió pública europea cap a la causa catalana, que com més la coneix més hi simpatitza, per mitjà d'una estratègia de comunicació ambiciosa” o “exercir aquelles activitats de diplomàcia civil que han de substituir la que l'Estat no deixa fer a la Generalitat”.

Uns moviments que han de servir perquè, de mica en mica, la Unió Europea sigui més sensible a les reivindicacions catalanes. El president Puigdemont s'ha queixat diverses vegades dels “silencis” que estan mantenint les institucions europees, perquè no volen trencar relacions amb l'Estat espanyol. Però el govern legítim confia en aquesta campanya d'internacionalització, conscient que és una cursa de fons, una llarga marató.

En els primers quilòmetres d'aquesta marató, les

Les frases

Demanda de Carles Puigdemont contra el Regne d'Espanya al Comitè de Drets Humans de l'ONU

“L'Estat espanyol imposa la restricció de drets i no respecta els del moviment independentista.

El president de la Generalitat és víctima d'aquesta infracció de drets”

“Els òrgans judicial i executiu de l'Estat es posen d'acord, sense separació de poders, per acusar l'independentisme. L'executiu fins i tot telefona als jutges per influir en la seva decisió”

“L'empresonament dels líders catalans s'utilitza per intimidar la resta. Com una espasa de Dàmocles sobre la societat catalana, per aconseguir la seva submissió”

Índex de democràcia de 'The Economist Intelligence Unit'

“Avui dia, en una democràcia moderna, veure càrrecs electes processats per delictes que semblen arcaics no ajuda a classificar l'Estat espanyol com una democràcia completa”

Els manifestants que van anar a Brussel·les el mes de desembre van reclamar que Europa escolti les seves reivindicacions. Al costat, Comín, Puigdemont i Ponsatí ■ ARXIU

queixes sí que han anat arribant clares i meridianes a les altes instàncies de la UE. Ara, falta que reaccionin. Per exemple, el Col·lectiu Praga, una entitat impulsada l'any 2013 per una quarantena de catedràtics i professors de dret per contribuir amb arguments jurídics al debat sobre l'exercici del dret a decidir a Catalunya, va enviar un informe al comissari de Drets Humans del Consell d'Europa, Nils Muiznieks, denunciant la vulneració de drets a Catalunya per part de l'Estat després de l'1 d'octubre.

L'estudi, de 50 pàgines, està subscrit per 650 juristes d'arreu d'Espanya.

També un centenar de polítics, intel·lectuals i eurodiputats van signar i enviar una carta oberta a Jean-Claude Juncker, president de la Comissió Europea, i a Donald Tusk, president del Consell Europeu, en la qual qualificaven d'injustificable el silenci d'Europa davant la crisi catalana.

En aquest mateix àmbit, altres organismes s'han definit a favor de Catalunya. Només cal veure dos exemples. Amnistia

Internacional, en el seu informe anual sobre la situació dels drets humans al món, denuncia la violència policial que es va utilitzar durant el referèndum. No es tracta d'un estudi corrent i ordinari, sinó que és un document que té una gran influència en els governs i les ONG de tot el món i que presenta una anàlisi de l'estat actual de les vulneracions que hi ha en 159 països.

Amb un prestigi semblant, trobem l'índex de *The Economist Intelligence Unit*, el *think tank* del setmanari

britànic *The Economist*, que es publica cada any des del 2006 i que analitza la salut de la democràcia de 165 estats independents i dos territoris d'arreu del món. En el seu darrer informe, l'Estat espanyol va caure 0,22 dècimes i va ser el segon a Europa que va experimentar un descens més acusat, només superat per Malta (-0,24). Actualment té una nota de 8,08 i si cau per sota del 8 passaria al grup de democràcies imperfectes. Les causes? Segons *The Economist Intelli-*

gence Unit, són clares i s'atribueixen a l'intent d'"aturar per la força" el procés català i el tractament "repressiu" de la independència.

Front jurídic

L'altra vessant de la lluita internacional és la jurídica. Una altra marató, com la de la Unió Europea, però que els equips de juristes que defensen els presos polítics i els exiliats esperen que s'acabi amb èxit com ha passat fa poc amb el cas de la crema de fotos del rei a Girona.

Una primera victòria ja

es va produir la setmana passada quan el Comitè de Drets Humans de les Nacions Unides va instar l'Estat a prendre "les mesures necessàries per garantir" que Jordi Sánchez "pugui exercir els seus drets polítics" d'acord amb l'article 25 del Conveni de Drets Humans.

Però, l'ofensiva judicial només acaba de començar i s'està teixint una treballada maniobra jurídica per intentar guanyar en tots els àmbits possibles. Un dels principals impulsors d'aquest pla és Ben Emmerson, un conegut

Informe del Col·lectiu Praga enviat al comissari de Drets Humans del Consell d'Europa

“En lloc del diàleg com a instrument de solució del conflicte, l'Estat espanyol ha preferit la via de la judicialització i la repressió, amb serioses vulneracions de drets i llibertats”

Ben Emmerson, advocat que ha portat l'empresonament de Junqueras i els Jordis a l'ONU

“La seva detenció per part d'Espanya és una ofensa als drets humans, dissenyada per evitar que desenvolupin el seu paper com a representants polítics del poble català”

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'exdiputada de la CUP Anna Gabriel, a Ginebra, i Marta Rovira, en l'últim ple en què va participar abans de marxar a l'exili ■ ARXIU

advocat britànic especialitzat en drets humans i que, entre d'altres, es va encarregar de representar la viuda d'Aleksandr Litvinenko, l'exagent del KGB que va morir enverinat l'any 2006 a Londres. Un dels seus primers passos va ser portar els empresonaments d'Oriol Junqueras i dels Jordis davant de la Comissió de Detencions Arbitràries de l'ONU al·legant que es violen els drets d'associació, expressió, opinió política i participació en la vida pública. La decisió de l'ONU no pot trigar molt a produir-se i, encara que no és vinculant per a l'Estat espanyol, si es

donés la raó als demanants la pressió internacional cap a La Moncloa creixeria exponencialment. Es dona la circumstància que el grup de treball de Detencions Arbitràries de les Nacions Unides ja va sortir, després de l'1 d'octubre, a demanar al govern espanyol respecte pels drets fonamentals i el diàleg polític.

El segon pas d'Emmerson és una iniciativa que té un títol molt clarificador, *Puigdemont vs Spain*. Es tracta d'una demanda de Puigdemont contra Espanya per la violació de la Declaració Universal dels Drets Humans i el Conve-

ni Internacional pels drets civils i polítics. Segons el jurista, els dos instruments "garanteixen el dret a l'expressió, l'associació i la participació política"

La Moncloa vol aturar com sigui aquesta ofensiva internacional

La Moncloa vol aturar com sigui aquesta ofensiva internacional

La petició es va presentar a inicis de mes de març i Emmerson va deixar ben clar que només és el co-

mençament" d'una sèrie d'accions a escala internacional. "Continuarem fent demandes amb fons legal sòlid a la comunitat internacional cada mes fins que Madrid tingui clar que ha d'entrar en negociacions", va alertar.

Confiar en Europa

Alguns experts, consultats per aquest diari, consideren que es pot confiar molt més en les institucions judicials europees que en les espanyoles. "La justícia espanyola s'està comportant com una justícia d'estat, jutge i part. Dificilment podrà ser imparcial. Aquest pa-

per d'àrbitre imparcial el pot assumir amb garanties la justícia europea", subratlla el professor titular de dret espanyol a la Universitat de Tours (Estat francès), Jorge Cagiao. Una opinió semblant té Andrés Boix, professor titular de dret administratiu de la Universitat de València: "La realitat actual, amb una deriva molt preocupant tant de l'Audiència Nacional com del Tribunal Suprem, avalada sovint pel Constitucional, i no només en casos relatius al procés català sinó també en d'altres àm-

bits com participació ciutadana, drets de reunió, llibertat d'expressió o desaparició de garanties penals bàsiques, fa pensar que el sistema de protecció dels drets fonamentals a Europa, com els polítics, és molt més generós que el d'Espanya."

Per la seva part, Gonzalo Boyé, advocat dels consellers a l'exili Antoni Comín i Meritxell Serret, manté que no es pot criticar tota la justícia espanyola ni la seva feina, sinó que el problema, segons la seva opinió, radica en les altes instàncies, com l'Audiència Nacional o el Suprem. "Nosaltres intentem buscar justícia allà on es pugui trobar", hi afegeix, en referència a la batalla legal que estan duent a terme els seus clients a Bèlgica.

El lletrat de Puigdemont, Jaume Alonso-Cuevillas —que també va ser

L'ONU és una de les institucions on s'acumulen més les peticions

degà del Col·legi d'Advocats de Barcelona—, remarca que Europa serà el camí més viable i efectiu a seguir per a tots els implicats en la causa independentista: "Cap jutge estatal és imparcial perquè, com a espanyol, se sent part del que està passant. A Catalunya, per referir-nos al procés, parlem d'emancipació, però a Espanya, d'amputació. Això ja ho diu tot. Europa pot tenir una amplitud de mireres més gran i sense estar contaminada per visions polítiques." ■

Les frases

Informe d'Amnistia Internacional sobre la situació dels drets humans

“Els funcionaris encarregats de fer complir la llei que van controlar les protestes de l'1 d'octubre a Catalunya van fer servir una força excessiva contra manifestants pacífics”

Carta signada per un centenar d'intel·lectuals, polítics i eurodiputats enviada a Juncker i Tusk

“La forma amb què les autoritats espanyoles han estat manejant les reclamacions d'independència expressades per una part significativa de la població de Catalunya constitueix una violació de l'estat de dret”

Julian Assange

“L'abús de l'ordre de detenció europea és una de les principals raons intel·lectuals per les quals el Regne Unit va votar per abandonar la Unió Europea”

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Mercè Barceló i Serramalera

Catedràtica de dret constitucional. Coordinadora del Col·lectiu Praga

Internacionalitzar la deriva autoritària

La deriva autoritària de l'Estat espanyol com a resposta a les majories socials i parlamentàries de l'independentisme català ha degenerat en una doble perversió de l'estructura de l'estat de dret: una cada vegada més extensa vulneració de drets fonamentals, lligada a una cada vegada menys evident separació de poders. I en la mesura que aquestes dues perversions passen a formar part del "normal" funcionament d'aquest Estat, les possibilitats de redreçar la situació a través dels tribunals interns són gairebé inexistents.

Això no vol dir que a nivell internacional les possibilitats d'èxit estiguin assegurades; o que si ho estiguessin –de moment totes les vies endegades estan donant bons resultats– solucionessin un problema que, al meu parer, només es resoldrà asseient-se a negociar, representants de Catalunya i de l'Estat, una sortida política del conflicte. I, precisament, un instrument que a mitjà termini pot propiciar aquesta negociació és la posició dels organismes internacionals davant l'evident retrocés de l'estat de dret a Espanya.

Tant els diferents relators de les Nacions Unides i l'Alt Comissionat, com el comissari de Drets Humans del Consell d'Europa són figures internacionals cabdals en aquella protecció dels drets i llibertats. No són tribunals que dictin sentències, però sí organismes que emeten informes amb impacte mundial, en els quals es destapen pràctiques sistemàtiques de violacions de drets que els tribunals interns, no separats dels respectius poders executius (especialment, les cúpules del

Les càrregues de la policia espanyola l'1-O han estat denunciades davant instàncies internacionals ■ AFP/AXIU

poder judicial), s'encarreguen d'ocultar. Així, per exemple, en l'informe de 7 de març d'enguany, l'Alt Comissionat expressa la seva consternació per la violència de l'1-O, recorda que la presó preventiva és una mesura excepcional, i apressa l'Estat espanyol a resoldre la situació a través del diàleg polític. A aquest informe n'hauran de seguir molts més en resposta a les diferents denúncies que han anat interposant al llarg d'aquests mesos diferents associacions de defensa de drets humans catalanes.

Entre elles, les del Col·lectiu Praga, que represento, dirigides a diferents organismes de les Na-

cions Unides i del Consell d'Europa. Davant d'aquestes seus s'ha denunciat la vulneració de la llibertat d'expressió, en forma moltes vegades d'acovardiment previ de la ciutadania per evitar l'emissió d'opinions no afins al règim o perseguint ciutadans per expressions emeses; la vulneració del dret de reunió, quan la policia ha atacat violentament les persones que, sense cometre cap il·lícit, es trobaven reunides de forma pacífica protegint les urnes i expressant amb el vot la seva posició davant la consulta; la vulneració del dret a la integritat física, quant les desproporcionades càrregues policials han deixat més

de mil ferits i no s'ha dut a terme, ans al contrari, s'ha impedit qualsevulla investigació dels fets; la vulneració del dret de sufragi i de no ser discriminat per opinions polítiques, quan s'ha dissolt inconstitucionalment el Parlament (via art. 155 CE) o quan el Tribunal Suprem (TS) s'ha immiscit en la formació de govern a Catalunya impedint que s'investeixin diputats que estan en ple ús dels seus drets civils; la vulneració del dret al jutge imparcial i predeterminat per la llei, quan la Audiència Nacional i el TS s'han arroгат competències inexistents que correspondrien al TSJC; i, en fi, la vulneració del dret a la llibertat,

quan s'han tancat a presó provisional dirigents socials i polítics sense complir cap dels requisits que la jurisprudència exigeix per a una mesura tan restrictiva (de fet, s'apela descarnadament a la ideologia independentista per privar-los de llibertat), i per delictes no comesos, obligant-se a tergiversar-ne els fets.

Presentar totes aquestes violacions de drets davant dels organismes internacionals, explicar-les i demostrar-les ha de ser una tasca tècnica i rigorosa en pers-

Si la reparació del dany no es produeix a nivell intern, la fita és el Tribunal Europeu de Drets Humans

pectiva jurídica, però també pacient i discreta si vol arribar a bon port. I el port és el confluïr, quan sigui el moment processal oportú, amb l'altre camí que estan seguint els advocats a nivell intern en la defensa dels empresonats, dels exiliats i de tots aquells altres ciutadans que han vist vulnerats els seus drets fonamentals per defensar una determinada ideologia. Si la reparació del dany no es produeix a nivell intern, la fita és el Tribunal Europeu de Drets Humans –que acaba de condemnar l'Estat espanyol per vulnerar la llibertat d'expressió d'uns ciutadans catalans–, qui es trobarà sobre la taula, a més de les demandes dels advocats, un bon nombre d'informes internacionals de condemna de l'Estat espanyol per vulneració de drets humans. És amb aquesta finalitat amb la qual ara molts treballem.

eines de jardineria
torretes i jardineres
barbacoes
ferreteria
accessoris de floristeria
terres
pedres de jardí
escorça
adobs
productes per a tractar vegetals

casetes per a gossos
accessoris per a gats i gossos
fitosanitaris
productes per a sanejament d'aigües
sals
carbó vegetal
briquetes
moble antic restaurat
moble antic per restaurar

Ofertes i Descomptes per reducció d'estocs.

APROFITI-HO

Agriplant Huguet S.L. Ctra. de Ponts s/n 08280 Calaf
938 698 019 655 633 519 608 077 270 huguet08280@gmail.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

JxCat, ERC i la CUP s'agafen a l'ONU per a la investidura

■ Forcen la convocatòria d'un ple demà mateix perquè el Parlament garanteixi els drets polítics de Puigdemont, Sánchez i Turull ■
L'exlíder de l'ANC, obert a ser investit

O.A.-Etxearte / J. Panyella
BARCELONA

Els partits independentistes exploren una escaleta legal per tornar a intentar la investidura de Carles Puigdemont. JxCat, ERC i la CUP mantenen les divergències estratègiques que dificulten el tancament d'un pacte, però ara s'agafen a la via que han obert les mesures cautelars dictades pel Comitè de Drets Humans de l'ONU perquè Espanya permeti a Jordi Sánchez exercir els seus drets polítics. Consideren que el pronunciament sobre l'expresident de l'ANC es pot estendre a la resta de diputats empresonats i, per tant, ara també a Puigdemont, detingut a Alemanya. Des de JxCat indiquen que si Espanya obeeix el pronunciament internacional en el cas de Sánchez, s'obriria un camí per poder investir de manera efectiva Puigdemont. La Moncloa no podria rebutjar-la sense ignorar el pronunciament de l'ONU.

Els tres partits independentistes van promou-

re ahir la convocatòria d'un ple d'urgència per demà amb l'objectiu de refermar-se en aquesta via aprovant dues propostes de resolució. Pretenen que la cambra es compromet a "adoptar totes les mesures necessàries" perquè tots tres tinguin garantits "els seus drets polítics", incloent-hi el de sotmetre la seva candidatura a un nou debat i votació d'investidura. Un punt que el PP vol que es reconsideri perquè considera que és inconstitucional.

En concret, els independentistes apelen a l'article 25 del Pacte Internacional dels Drets Civils i Polítics i recorden que el Comitè de Drets Humans de l'ONU va instar Espanya a complir les mesures cautelars perquè l'expresident de l'ANC no en perdi cap mentre avalua una demanda presentada per la seva defensa, amb el convenciment que aquests criteris es poden estendre a tots aquells que es troben en la mateixa situació. En el cas de Sánchez, la majoria independentista també portarà el Parla-

Reunió de la junta de portaveus ahir a la tarda al Parlament. A la dreta, els advocats Pina i Krish ■ JUANMA RAMOS

ment a exigir a les institucions espanyoles a complir amb la resolució de l'ONU. A més, en l'exposició de motius d'una de les resolucions recorden que Puigdemont va renunciar a la investidura pel bloqueig del Tribunal Constitucional, però després va denunciar també la vulneració dels seus drets davant del Comitè de Drets Humans, en virtut del protocol addicional del mateix pacte internacional.

L'estratègia política per reivindicar a través del Parlament els drets dels diputats ara empresonats, avança paral·lela a l'estratègia de la defensa legal de Jordi Sánchez, que ahir mateix va presentar un escrit al jutge Llarena demanant que el deixi en llibertat, en aplicació de la resolució de mesures cautelars dictades divendres pel comitè de Nacions Unides. L'advocat Jordi Pina, que es va entrevistar

dissabte amb Sánchez a la presó de Soto del Real, va anunciar ahir la presentació d'aquest escrit al Suprem i va explicar que amb l'horitzó que ara s'obre, el seu client s'ha replantejat la decisió d'abandonar el seu escó per posar-se a disposició de JxCat per si la formació considera que ha de reactivar la seva candidatura a ser investit.

De la mateixa manera que Sánchez no deixarà la seva acta de diputat, tam-

poc ho faran ni Puigdemont ni Turull. De fet, JxCat ja va demanar a la mesa la delegació del vot d'aquest últim i de Josep Rull, que des de divendres són a la presó madrilenya d'Estremera.

Tot i la voluntat d'aplicar la via oberta per l'ONU per activar la investidura de Carles Puigdemont, el que és clar és que tècnicament la resolució feta pública divendres només afecta Jordi Sánchez, que

Puigdemont revifa l'interès de la premsa internacional

Raül Garcia i Aranzueque
BARCELONA

Els mitjans de comunicació d'arreu del món ja fa temps que segueixen el conflicte de Catalunya amb l'Estat, que ha passat a ser una de les crisis internacionals habituals en les pàgines, llocs web o panta-

lles de la premsa. L'enquistament del conflicte després de les eleccions del 21 de desembre, les posteriors maniobres de l'Estat per vetar candidatures i la incapacitat dels partits republicans catalans per trobar una resposta acordada havia deixat la qüestió en *standby*, però la detenció

del president Puigdemont a Alemanya i les seves conseqüències l'han tornat a posar en el centre del debat públic.

Amb la comoditat de poder donar ja per sabuts els principals fets del procés polític català, els mitjans internacionals es van centrar ahir a analitzar els

perquè de la crisi i les possibles sortides del conflicte. Així ho van fer, per exemple, mitjans nord-americans com la cadena de televisió CNN i el diari *The New York Times*. Tots dos van coincidir a destacar el fet que la detenció de Puigdemont s'hagués fet a Alemanya,

"gegant de la Unió Europea", en paraules del rotatiu. Segons la CNN, la detenció en terres alemanyes provocarà que, d'una manera o una altra, la cancellera Angela Merkel, que tot just acaba de pactar una fórmula de govern, s'hagi d'implicar en el conflicte, cosa que el *New York Times* fa extensiva a tot Europa.

La detenció de Puigdemont també suscita l'interès de mitjans com ara la cadena qatariana Al-Jazeera, que ofereix la informació i diversos enllaços a notícies precedents, i del

Les frases

“Hem de veure com fem president Puigdemont. No simbòlic, president de veritat”

Elsa Artadi
PORTAVEU DE JxCAT

“No podem permetre que es vagin vulnerant drets fonamentals, civils i polítics com ha dit l'ONU amb el cas de Jordi Sánchez”

Gerard Gómez del Moral
DIPUTAT D'ERC

“Tots els poders de l'Estat estan obligats a fer complir la resolució que garanteix els drets de Sánchez”

Nico Krish
ADVOCAT SUÍS

“Després de la resolució del Comitè de Nacions Unides, Sánchez s'ha obert a poder ser investit”

Jordi Pina
ADVOCAT DE JORDI SÀNCHEZ

Torrent inicia els contactes

El president del Parlament, Roger Torrent, va obrir ahir la ronda de contactes amb entitats i partits per formar un front transversal en defensa de la democràcia i els drets civils i polítics. Torrent es va reunir amb els sindicats CCOO i UGT, amb PIMEC, CECOT i Unió de Pagesos. El president de PIMEC, Josep González, va explicar que la previsió és que en els pròxims dies es presentaria en un acte públic. González va pronunciar-se a favor que es formi “un govern factible” com més aviat millor. El líder de CCOO, Javier Pacheco, i el d'UGT, Camil Ros, van advocar perquè es construï un espai “on tothom se senti còmode” i es doni una resposta “serena” a la situació.

El president de la patronal

Cecot, Antoni Abad, va argumentar la necessitat que es formi un govern “en un calendari molt breu i molt proper”. El coordinador nacional d'Unió de Pagesos va defensar que “s'ha d'intentar preservar que hi hagi llibertat i democràcia, i amb això tota la resta pot ser possible.” “Si no tenim llibertat, difícilment podem tenir principis democràtics, i sense això no podem tenir país”, va rematar. Per gestionar Catalunya, hi va afegir, “es necessita un govern i que el Parlament actuï com a Parlament”. Torrent continuarà avui la ronda de trobades. Al matí es reunirà amb la Taula del Tercer Sector i la Confederació del Tercer Sector. A la tarda, amb la Confederació d'Associacions Veïnals i el Consell Nacional de la Joventut.

és qui la va sol·licitar i el pronunciament és, en conseqüència, centrat en la seva persona. Per obtenir un aval similar per a Puigdemont, Turull o algun altre dels diputats avui tancats a la presó, s'hauria d'instar un procediment igual que el de Sánchez davant el Comitè de Drets Humans a Ginebra.

Aquesta és una opció que no es descarta, segons va explicar ahir l'advocat suís Nico Krish, que ha

participat en el procediment de Jordi Sánchez. En una roda de premsa al costat de Jordi Pina, Krish va anunciar que “hi haurà més demandes pels que van ser empresonats di-vendres passat”.

La transcendència del pronunciament defensant els drets polítics de Jordi Sánchez té un recorregut polític llarg però més limitat jurídicament, ja que les resolucions del Comitè de l'ONU no són vin-

culants ni d'obligat compliment pels estats que han ratificat el Conveni Sobre Drets Civils i Polítics. Caldrà veure la valoració que en farà ara el jutge Pablo Llarena, que haurà de decidir sobre la petició de posada en llibertat que ja se li ha fet sobre la base d'aquest escrit. Krish va assegurar que “totes les autoritats espanyoles, també les judicials, han de fer complir la resolució de Nacions Unides”, però

també va reconèixer que els seus efectes “són simbòlics”.

Així les coses, mentre no quedar clar el recorregut judicial del tema, sí que sembla evident que l'exploració de la via de l'ONU podria ajudar que JxCat, ERC i la CUP acostessin posicions, en un moment en què els republicans no comparteixen intentar investir Puigdemont vulnerant la legalitat espanyola i posant en

perill els membres independentistes de la mesa. Respecte a l'oferiment de la CUP d'entrar-hi per tornar a investir el 130è president, el portaveu dels republicans al Parlament, Sergi Sabrià, va respondre que ja hi ha una majoria independentista a l'òrgan rector de la cambra.

Les propostes de resolució pactades per JxCat, ERC i la CUP també reclamen “la posada en llibertat immediata” de tots els diputats i exdiputats del Parlament que han estat empresonats. Aquest pronunciament no està lluny de la proposta de resolució que va registrar Catalunya en Comú Podem. I és que la convocatòria del ple va fer que els comuns, Cs i el PSC registressin propostes alternatives, que es debatràn per separat. En el

cas dels de Xavier Domènech, no només reclamen l'alliberament dels presos, sinó que també inclouen la garantia dels drets polítics dels diputats. “No serà gaire difícil posar-nos d'acord”, va admetre el republicà Gerard Gómez del Moral.

La resolució de Cs demana la dimissió de Torrent. Els d'Inés Arrimadas al·leguen que exerceix les seves funcions “de manera arbitrària i tendenciosa” per beneficiar els partits independentistes. El text del PSC planteja el restabliment de “consensos bàsics” i l'establiment d'un diàleg entre les forces catalanes que trenqui els blocs”. El ple es tancarà amb la presentació de l'informe del síndic de greuges, Rafael Ribó, sobre els fets de l'1-O. ■

Recull de webs sobre Puigdemont ■ EL PUNT AVUI

diari argentí *Clarín*, que segueix puntualment l'última hora del cas.

La clatellada al govern de Mariano Rajoy, una de les que, de tant en tant rep de la premsa internacional, arribava a través del diari britànic *The Times*, que en la seva editorial, titulada *Spain again* (Espanya un cop més), acusa el mandatari d'estar actuant amb “imprudència” en el conflicte amb Catalunya,

cosa que està fent que la situació “empitjori”. El diari recorda que les eleccions del 21-D, que, segons el càlcul de Rajoy, havien de servir per resoldre el problema, el que han fet és que hi hagi “un bloqueig encara més gran”. El *Ti-mes* acusa Rajoy de no haver fet cap pas “per entendre per què una proporció tan important de catalans vol la independència” i de tenir “una por existencial del secessionisme”. “Madrid ha de començar a parlar amb els seus oponents i deixar de ficar-los a la presó”, conclou l'article. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La protesta a la Ciutat de la Justícia i, a la dreta, la concentració a les portes dels jutjats de l'avinguda Ramon Folch de Girona ■ ACN / G. PLADEVAYA

Els advocats alcen la veu per la llibertat dels presos

■ Lletrats i funcionaris judicials es concentren per denunciar “la violació dels drets humans” que s'està produint en la repressió del procés ■ A Barcelona la convocatòria aplega 150 professionals

Redacció
BARCELONA

Responent a una crida simultània en diversos punts de Catalunya –des de Barcelona fins a Girona, passant per Tarragona, Lleida i Manresa–, advocats i funcionaris judicials van sortir ahir al carrer per expressar la seva condemna “a la violació

dels drets humans” que està perpetrant l'Estat espanyol en la seva resposta al procés sobiranista. Una repressió que segons els convocants, la Coordinadora d'Advocats Catalans (AdvoCAT's), té una de les màximes expressions en l'empresonament de polítics independentistes, dels quals es va demanar la llibertat immediata. A Bar-

celona la concentració va tenir lloc a la Ciutat de la Justícia, tot i que els organitzadors van denunciar els impediments que hi havia posat la jutge degana, Mercè Caso, per fer-la davant la façana principal. Hi van participar unes 150 persones, moltes d'elles amb la toga. El portaveu de la coordinadora, Jordi Domingo, va manifestar que

els membres del col·lectiu no tenen “cap dubte” que els dirigents que estan a la presó “hi estan de manera injusta per la seva ideologia”. “Cap país al món ni en la història, quan ha tingut presos polítics, ho ha reconegut, sinó que ha dit que eren presos normals”, hi va afegir Domingo, que va subratllar que estan “disposats i dempeus per no

abaixar mai la veu” i continuar denunciant aquesta situació. També va instar els col·legis professionals d'advocats i el Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya a pronunciar-se amb “la mateixa fermesa i contundència”.

A Girona, una trentena d'advocats van participar en la concentració davant

dels jutjats de Ramon Folch. L'acte va ser convocat per l'Associació d'Advocats Voluntaris pel Dret de Defensa de Girona, però també hi havia lletrats que no en són membres i treballadors dels jutjats. El president de l'associació, Albert Carreras, va indicar que l'última interlocutòria de Llarena conté “greus imprecisions jurídiques i parla de fets que no estan contrastats”. A banda, alguns lletrats estaven representant ahir afectats per l'actuació policial de l'1-O i van sortir a l'exterior per afegir-se a la protesta, que es va fer mentre uns operaris netejaven pintades grogues que uns desconeguts havien fet a la façana.

Tarragona va ser una altra ciutat on es va visualitzar la protesta. Hi van participar una quarantena d'advocats, entre els quals predominaven els comentaris crítics respecte a la politització creixent de la justícia i les últimes decisions del jutge Llarena. Si fa no fa el mateix va passar a Manresa, on l'acte va aplegar un centenar d'advocats, procuradors i treballadors dels jutjats. El degà del Col·legi d'Advocats, Abel Pié, va anunciar la voluntat de bona part dels col·legiats de sumar-se, a títol individual, a una querrela per prevaricació contra Llarena en cas que s'acabi presentant. ■

Imputat pel tall de la via del TAV a Girona el 8-N

■ Investiguen un activista antiracista per “desordres públics i coaccions”

Gemma Busquets
GIRONA

El jutjat d'instrucció 4 de Girona cita a declarar com a investigat “per desordres públics i coaccions”, un activista de 26 anys, Emanuel Donoso, per haver participat en el tall de les vies del TAV a Girona durant la vaga del 8-N. La campanya de suport al jove, veí de Salt, es va pre-

sentar ahir al migdia en una multitudinària roda de premsa a la plaça del Vi de Girona i amb la presència, entre la ciutadania concentrada, de l'alcaldessa Marta Madrenas i regidors del seu equip de govern. També hi havia uns 200 treballadors de la Generalitat a Girona que mitja hora abans havien exigit l'alliberament del president Puigdemont. L'eurodiputat d'ERC Josep Maria Terricabras també va donar-hi suport i va fer una crida a “la dissidència” com un “dret i una pràctica democràtica” i

La ciutadania va donar suport a l'imputat pel tall del TAV de Girona el 8-N ■ ACN

fer-ho “de forma pacífica”. El jove imputat és membre de l'Espai Antiracista Girona-Salt i de l'Ateneu Popular Salvadora Català. Va explicar que durant la vaga del 8-N, en una acció en què van participar fins a 10.000 persones a les vies del TAV a Girona i va durar unes dotze hores, cap cos policial

el va identificar. Emanuel Donoso va assenyalar que els Mossos el van identificar a partir de les imatges de les càmeres de l'estació, però també per la seva “militància política”: ha publicat articles antiracistes on apareix la seva fotografia. El seu advocat, Benet Salillas, va assegurar que la mo-

bilització del 8-N va ser “una acció no violenta”; el tall a les vies, “una acció legítima”, i que “no hi ha hagut cap delictes”.

En solidaritat s'ha convocat mobilitzacions a Girona el dia 4, una concentració a la tarda a la plaça del Vi, i el 5 d'abril, dia en què l'han citat al jutjat. ■

No es presenten cinc investigats pel tall a Sants

Cinc dels nou investigats per l'ocupació de les vies del tren durant la vaga general del 8 de novembre a l'estació de Sants no es van presentar ahir davant el jutjat d'instrucció número 34 de Barcelona on estaven citats a declarar. “No pensem col·laborar amb unes institucions deslegitimades i il·legítimes per jutjar el poble treballador”, va afirmar l'organització Alerta Solidària en un comunicat, que va llegir la seva portaveu, Norma Pedemonte, en una concentració de suport als investigats a les portes de la Ciutat de la Justícia, que va reunir una cinquantena de persones. La concentració va transcórrer de forma discreta, sense pancartes ni consignes cridades.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els alcaldes donaran testimoni a l'Estat i a Europa dels fets de l'1-0

■ L'ACM i l'AMI acorden difondre "la veritat" per desmuntar "les mentides de Pérez de los Cobos" ■ Consideren que la documentació que inculpa empresonats i exiliats és falsa

M. Moreno
BARCELONA

L'Associació Catalana de Municipis (ACM) i l'Associació de Municipis per la Independència (AMI) van pactar ahir emprendre un seguit d'accions per donar testimoni de primera mà d'alguns dels fets esdevinguts a Catalunya en els últims mesos, i molt especialment durant el referèndum de l'1-0. L'objectiu és desmentir les "falsedats" que contenen les actes en les quals es basen les inculpacions tant dels representants polítics empresonats com dels que són a l'exili.

Tal com va explicar ahir Josep M. Cervera, president de l'AMI i alcalde del Port de la Selva, en acabar una reunió a Barcelona que va convocar una seixantena d'alcaldes de diverses formacions polítiques (el PDeCAT, ERC, la CUP, Demòcrates de Catalunya, Entesa i el PSC), els responsables municipals s'han sentit

"interpel·lats" pel president del Parlament, Roger Torrent, però també per la ciutadania i per la problemàtica que viuen els representants polítics a la presó o exiliats.

David Saldoni, president de l'ACM i alcalde de Sallent, va anunciar que el pla Actuem té una estratègia "àmplia i unitària" i inclou diverses iniciatives per "legitimar els resultats de l'1 d'octubre i del 21 de desembre". Amb aquest objectiu, em prendran les accions pertinents en l'àmbit jurídic espanyol, prèvia coordinació amb les defenses dels polítics encausats, i revisaran tots els atestats policials per difondre a l'Estat i a Europa "la veritat" dels esdeveniments i rebatre les "mentides" del coordinador dels cossos de seguretat, Diego Pérez de los Cobos. Ho facilitarà el fet que la figura de l'alcalde, hi va afegir Saldoni, és "la més homologable" a Europa i "la més pròxima al ciutadà".

Paral·lelament, hi haurà viatges i reunions per "internacionalitzar la causa catalana", que inclouen la celebració, encara sense data concreta, d'un gran acte de trobada municipal obert a alcaldes de l'Estat i d'Europa en què es vol traslladar el tarannà "democràtic i pacífic" que caracteritza el procés.

Per la llibertat dels presos

D'altra banda, ahir mateix, el ple de l'Ajuntament de Castellar del Vallès (Vallès Occidental) va exigir que es posin en llibertat de manera "immediata" les preses i els presos polítics, i que es reunixin "les condicions que possibilitin el retorn de les persones exiliades, per tal de facilitar una sortida dialogada i política al conflicte existent" al país. Aquesta declaració la va fer pública l'alcalde del municipi, Ignasi Giménez (PSC), i va tenir el suport dels grups de Som de Castellar-PSC, ERC, Decidim i el PDeCAT. ■

Pla general de la reunió extraordinària de les associacions municipals ■ ACN

Insults i comparacions del regidor del PP a Vilafant

José Francisco Parra, president del PP a l'Alt Empordà i regidor de Vilafant, va encendre diumenge les xarxes socials amb una piulada en què comparava la detenció de Carles Puigdemont a Alemanya amb la detenció a mans de la Gestapo del president Lluís Companys i insultava els tres regidors d'ERC de Vilafant. Parra escrivia, en castellà: "Mentre aquí tenim pallasos d'estar per casa que aprofiten qualsevol acte ludicofestiu per defensar delinqüents, Alemanya enxampa el fugi-

tiu." I hi afegia: "La història es repeteix... Els alemanys ens entreguen de nou un covard delinqüent que ha fugit de la justícia espanyola." Amb l'expressió "pallasos d'estar per casa", Parra es referia als tres regidors d'ERC de l'Ajuntament de Vilafant, que en el marc de la inauguració de la Fira del Conill van mostrar pancartes per denunciar la repressió de l'Estat espanyol i per demanar la llibertat dels presos polítics. El grup municipal d'ERC a l'Ajuntament de Vilafant va reaccionar denun-

ciant enèrgicament les declaracions del regidor del PP a Facebook i condemnant-les per "enaltiment del feixisme". El portaveu del grup municipal d'ERC, Sergi Palomeras, recordava que no és el primer cop i exclamava: "Ja n'hi ha prou!" Per això, ERC en demana la "dimissió immediata". "El feixisme no pot tenir lloc al nostre ajuntament", adduïa. Avui, a més, en el ple del Consell Comarcal de l'Alt Empordà, ERC presentarà una moció per reclamar-ne la dimissió com a conseller. ■ J. PUNTI

L'autovia A-2 queda tallada cinc hores

Amb una crema de pneumàtics va acabar ahir al migdia el tall de l'autovia A-2 entre Alcarràs i Soses en sentit Barcelona, que va durar més de cinc hores, des de les set del matí. Més de 150 persones van tallar la carretera a proposta dels CDR. A Barcelona, els enfrontaments amb els Mossos van causar un centenar de ferits de diversa consideració. La policia va fer nou detencions. ■ REDACCIÓ / ANC

Ajuntament de Vic
EDICTE

El dia 7 de març de 2018 el Ple Municipal va aprovar inicialment l'Ordenança reguladora de les bases de la convocatòria per la concessió de subvencions per a la rehabilitació de façanes i cobertes.

La qual cosa es posa en coneixement del públic en general, fent notar que el termini d'informació pública i d'audiència, per tal que es puguin formular les al·legacions que es considerin pertinents, és de TRENTA DIES, comptat a partir de l'endemà de la data de la publicació d'aquest edicte al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona.

L'expedient es pot consultar a les dependències d'Urbanisme de l'Ajuntament de Vic, situades a la "Casa Masferrer", al núm. 5 de la plaça de Don Miquel de Clariana de Vic (tel. 938862100), de dilluns a divendres, de nou a dues del matí, i a la pàgina web d'aquest Ajuntament.

Vic, 15 de març de 2018
La secretària,
Maria Pilar Lobera Calvo

LA REPÚBLICA

LRP.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Quadern d'economia

Una economia aturada

Francesc Cabana

L'economia catalana està aturada. Algú ho havia de dir des dels rengles independentistes. No és una afirmació gratificant, però algú ho havia de dir. L'economia catalana ni creix ni retrocedeix, que vol dir que retrocedeix. Un exemple: fa pocs mesos es parlava seriosament de com reduir els turistes, que no cabien ja en el nostre vagó, però continuava essent una de les fonts de riquesa de la nostra economia. Ara haurem de fer gestions per atreure'n, especialment no europeus, que són els que més despesa fan. He rebut trucades d'amics d'aquestes zones, horritzats després de veure la festa de la Policia Nacional i de la Guàrdia Civil el dia 1 d'octubre. Els països europeus tenen una capacitat relativa de distingir entre agressors i agredits, però els altres no. Aquelles imatges, positives per a demostrar l'estratègia de violència del govern central, no ho són gens per al turisme poruc.

El govern de M. Rajoy, com diuen els humoristes de les cadenes de la Generalitat, no intervingudes, ha fet que passem d'una preindependència a una preautonomia. Sobretot si tenim en compte que ha decapitat l'estructura de la Generalitat amb l'acomodament de 260 funcionaris, als quals podríem afegir els 130 investigats i els que estan a la presó. Tot gràcies a l'article 155 de la Constitució Espanyola, que es proposa humiliar i sancionar econòmicament Catalunya i els catalans

Cartell que recomana precaució en les obres d'una infraestructura ■ ALBERT SALAMÉ / ARXIU

d'una forma indirecta, però efectiva. La humiliació l'exerceix amb el poder judicial, traient profit del fet que no tenim vocació de màrtirs —en relació als presoners— i amb

El govern de Rajoy ha fet que passem d'una preindependència a una preautonomia

dotzenes d'inhabilitacions, que poden ser centenars. Els nostres líders polítics o estaran a la presó, o exiliats, o investigats, o inhabilitats o contractats pel Cirque du Soleil, al marge de la política per imposició judicial.

Les sancions econòmiques venen després. L'astúcia que demanava el president Mas ha topat amb un govern que compta amb el suport del PSOE, de Ciutadans i de la majoria de la població espanyola. Està molt bé que el president Puigdemont i altres consellers electes internacionalitzin el conflicte, però els estatuts de la Unió Europea exigeixen que tots els acords han de ser aprovats seguint les normes de la Constitució Espanyola.

L'economia catalana està aturada i ho estarà. Els tres mesos, com a mínim, sense govern, els pagarem cars. No ens adonarem d'aquest fet fins d'aquí a uns mesos, perquè les informacions són lentes, però temo que serà així, si

no recuperem aviat el govern i l'estabilitat. I no vull dir que ens hem de conformar amb el que teníem. Catalunya no tornarà a ser el que era abans del primer d'octubre, si es mantenen els dos milions d'independentistes. Però si demanem tot o res, serà res.

És difícil parlar d'economia en aquestes circumstàncies. Veient la retransmissió de la frustrada sessió d'investidura, dijous passat, vaig estar a punt de posar-me a plorar. Estremera i Soto del Real no són fantasmes, sinó realitats. Com és possible que un govern civilitzat jugui amb la presó de persones honestes i pacífiques i que alguns partits se n'alegrin? Hem superat la política i alguns han perdut la humanitat.

Barcelona no percep que el procés afecti el turisme

F. Espiga
BARCELONA

Malgrat que les imatges de contenidors cremats i de les càrregues policials de diumenge a la nit han obert els informatius de mig Europa, ni el consorci Turisme de Barcelona ni l'Ajuntament de la capital catalana tenen elements objectius sobre la taula —és a dir, dades de cancel·lacions de reserves— que facin preveure un impacte negatiu d'aquests episodis sobre la campanya de Setmana Santa. “Desgraciadament, el món està acostumat a incidents com aquest”, va reflexionar ahir el president de Turisme de Barcelona, Joan Gaspart, que tot i així no va amagar la seva “preocupació” per la situació política que travessa el país. Segons els càlculs d'ambdues institucions, la ciutat tindrà aquests dies un nivell d'ocupació del voltant del 80%, un indicador si fa o no fa similar al de l'any anterior, i que referma una tendència d'estabilització de l'arribada de turistes després d'una fi de 2017 especialment complicada. Al febrer, sense anar gaire lluny, hi va haver un increment del 2,3% en l'afluència de visitants forans de Barcelona. Que passarà, però, més enllà de Setmana Santa és una incògnita i, en aquest context, el consorci ha encarregat un pla de màrqueting que reforci Barcelona com a marca. ■

finques
Pous

MATARÓ

C/ Pujol 20 · 08301

finquespous@finquespous.cat

93 790 39 45

www.finquespous.cat

Els números ens avalen: **Resultats 2017**

Més de 80 anys al vostre costat · Gràcies per la vostra confiança